

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาเทคโนโลยีในการผลิตยางพาราของเกษตรกรอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
A Study on Rubber Production Technology in Maung District, Nakornsritammarat Province

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

พ.ศ. 2542

ปพ.

ร ๕๖๔ก

เลขหมู่.....

๖6121

เลขทะเบียน.....

รับ เก็บ วันที่ 2 Jun 2009

๒๕๔๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

การศึกษาเทคโนโลยีในการผลิตยางพาราของเกษตรกรอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

A Study on Rubber Production Technology in Maung District, Nakornsritammarat Province

โดย

นายราเชนทร์ เชี่ยวชล

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลักสูตร

วทบ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ ..5.. เดือน ..พฤษภาคม.. พ.ศ. ..2542

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

5 / พ.ค. 42

(อาจารย์ถนอมนวล สีทะกุล)

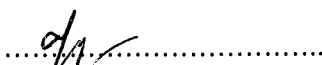
กรรมการปัญหาพิเศษ

5 / พ.ค. 42

(อาจารย์สนอง นิลเพ็ชร)

หัวหน้าภาควิชา

10 / 1 พ.ค. 42

(ผศ.ศุภสมบุญ อึ้งรัตนากร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาเทคโนโลยีในการผลิตยางพาราของเกษตรกรอำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

โดย : นายราเชนทร์ เชี่ยวชล

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ :

(อาจารย์ถนอมนวล สีหะกุลัง)

...../...../42.....

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาเทคโนโลยีในการผลิตยางพาราของเกษตรกรอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร การใช้เทคโนโลยีการผลิตก่อนการปลูก การปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตยางพารา และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีในการผลิต และความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต่อไป

กลุ่มตัวอย่างของการทำวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.55 อายุเฉลี่ยประมาณ 42 ปี นับถือศาสนาพุทธทั้งหมด จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 6 คน จำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัวเฉลี่ย 3 คน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ใช้แรงงานจ้างและเรียนหนังสือ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ส่วนยางพาราส่วนใหญ่ร้อยละ 87.78 เป็นสวนยางพาราสงเคราะห์ อาชีพหลักของเกษตรกรร้อยละ 80 คือ ทำสวนยางพาราและอาชีพรอง ร้อยละ 84.44 คือ ทำสวนผลไม้ พื้นที่ทำสวนยางเฉลี่ย 21 ไร่ อายุสวนยางเฉลี่ย 20 ปี เงินทุนที่ใช้ในการทำสวนยางร้อยละ 73.33 ได้มาจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พันธุ์ยางที่ปลูกส่วนใหญ่ นำมาจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คือ พันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 74.44 เหตุผลในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เพราะทางราชการส่งเสริม และสภาพภูมิประเทศเหมาะสม เกษตรกรทั้งหมดทำการผลิตยางแผ่น ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพาราของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 97.78 คือ ปัญหาราคายางพาราตกต่ำ ซึ่งต้องการให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาให้
ราคายางพาราให้มีราคาสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือจากหลาย ๆ ท่านที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ อาจารย์ถนอมนวล สีหะกุลัง ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ และอาจารย์สอนนิลเพ็ชร กรรมการปัญหาพิเศษที่ได้กรุณาชี้แนะแนวทางมาตั้งแต่ต้น โดยให้ความช่วยเหลือในการตรวจทานแก้ไขปัญหาพิเศษเรื่องนี้ให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ตลอดจนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือที่มีได้กล่าวในที่นี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายราเชนทร์ เขียวชล

28 เมษายน 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(1)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตการศึกษา	2
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	4
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	19
วิธีการและเครื่องมือในการเก็บข้อมูล	20
การวิเคราะห์ข้อมูล	21
บทที่ 4 ผลการศึกษา	22
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	45
เอกสารอ้างอิง	49
ภาคผนวก	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ตารางแสดงพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร	23
2. ตารางแสดงพันธุ์ยาง	31
3. ตารางแสดงการปลูกและการวางแผน	32
4. ตารางแสดงการใส่ปุ๋ย	34
5. ตารางแสดงการดูแลรักษา	38
6. ตารางแสดงการควบคุมโรคและการตัดแต่งกิ่ง	39
7. ตารางแสดงการเก็บเกี่ยวผลผลิต	40
8. ตารางแสดงหลังการเก็บเกี่ยว	41
9. ตารางแสดงปัญหาข้อเสนอนะและต้องการความช่วยเหลือ ในการผลิตยางพารา	43
10. ตารางแสดงความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล (คำถามปลายเปิด)	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของการศึกษา

ปัจจุบันไทยสามารถผลิตยางส่งออกได้เป็นอันดับหนึ่งของโลกและถือเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของเกษตรกรในภาคใต้ และในภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางส่วนซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 10,426,019 ไร่ ไม่น้อยกว่า 1 ล้านครอบครัว ผลิตรubber จากยางพาราของไทยที่ผลิตได้ในแต่ละปี ถูกส่งจำหน่ายยังต่างประเทศ เช่น การผลิตยาง ร่องทำยางรถยนต์ เป็นต้น และในอนาคต คาดว่าไทยจะผลิตยางเพิ่มขึ้นอีกประมาณร้อยละ 5 ต่อปี เพื่อสนองความต้องการของตลาด แต่ทั้งนี้ไทยจะต้องพัฒนาคุณภาพให้ได้มาตรฐานตามที่ตลาดต้องการด้วย

สวนยางพาราของเกษตรกรในภาคใต้ ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 เป็นสวนยางขนาดเล็ก และมีพื้นที่น้อยกว่า 11 ไร่อยู่ถึงร้อยละ 53 สถานะภาพความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของเจ้าของสวนยางทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง แต่กลุ่มเกษตรกรที่มีเนื้อที่ปลูกยางน้อยกว่า 11 ไร่ จะมีรายได้ไม่เพียงพอจากรายจ่าย ซึ่งจะต้องหารรายได้จากส่วนอื่นมาสนับสนุน จึงจะดำรงชีวิตอยู่ได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเจ้าของสวนยางขนาดเล็ก คือ มักจะเปิดกรีดยางก่อนถึงกำหนดต้นยางพาราได้ขนาดกรีดยาง คือ เมื่ออายุได้ประมาณ 7 ปีครึ่ง และมีรอยลำต้นไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร เกษตรกรมักนิยมกรีดยางทุกวัน ทำให้สิ้นเปลืองเปลือยกยางโดยเหตุอันไม่สมควร “การกรีดยางไม่ควรกรีดยางทุกวันเพราะหักโหมต้นยางกินไป ทำให้ต้นยางชะงักการเจริญเติบโตและผลผลิตลดลงภายหลังระบบกรีดยางที่เหมาะสม คือ กรีดยางเว้นวัน” (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2540 : 39) ยางพาราเป็นพืชยืนต้นที่ให้ผลผลิตเป็นเวลานาน ประมาณ 20 – 25 ปี การบำรุงรักษาสวนยางพาราจำเป็นต้องนำความรู้วิชาการแผนใหม่ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่ทางราชการแนะนำส่งเสริมไปปฏิบัติตาม

ยางพาราเป็นพืชหลักที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ปลูกยางพารารวมทั้งจังหวัด จำนวน 1,406,104 ไร่ เป็นอันดับ 3 ของประเทศ รองมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลา ซึ่งในเขตอำเภอเมือง มีพื้นที่ปลูกยางพารา 54,568 ไร่ ซึ่งเป็นอันดับ 9 ของจังหวัดนครศรีธรรมราช (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จ.นครศรีธรรมราช, 2539) เขตอำเภอเมืองเป็นเขตที่มีการใช้เทคโนโลยีในการผลิตยางพารามากที่สุดและที่สำคัญเป็นเขตที่อยู่ใกล้สวนราชการที่เกี่ยวข้องมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาเทคโนโลยีในการผลิตยางพาราของเกษตรกรอำเภอเมือง วัฒนครศรีธรรมราช จะทำการศึกษาเทคโนโลยีในช่วงระยะเวลาการปลูก การคัดเลือกพันธุ์ การบำรุงรักษา การควบคุมวัชพืช การเก็บเกี่ยวและช่วงหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต เพื่อจะได้ข้อมูลในการให้การศึกษาและเสนอแนะ วิธีการเกี่ยวกับความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เป็นผลทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีการผลิต ก่อนการปลูก การปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตยางพารา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึง การใช้เทคโนโลยีการผลิตยางพาราของเกษตรกรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำมาพัฒนาการใช้เทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาการผลิตยางพารา

ขอบเขตการศึกษา

ทำการสำรวจเก็บข้อมูล การใช้เทคโนโลยีการผลิตยางพาราในขั้นต้นตอบ ก่อนการปลูก การปฏิบัติดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิตและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตของเกษตรกรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

สวนยาง หมายถึง พื้นที่ปลูกยางพารามีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 2 ไร่ และแต่ละไร่มีต้นยางพาราปลูกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละ 25 ต้น

สวนยางสงเคราะห์ หมายถึง สวนยางพาราที่เกษตรกรได้รับการสงเคราะห์ให้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพาราเป็นระยะเวลา 5 ปี แล้วจะปลดปล่อยให้เกษตรกรดูแลเอง

เกษตรกร หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา

เจ้าหน้าที่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติทางการเกษตร

เทคโนโลยีการผลิตยางพารา หมายถึง วิธีการ เครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ที่นำไปใช้ในการผลิตยางพารา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ความหมายของเทคโนโลยี

ปัจจัยที่ทำให้เกษตรกรเจ้าของสวนยาง สามารถปลูกยางให้ได้ผลผลิตสูงตามที่ต้องการ นั้นนอกจากเกษตรกรจำเป็นจะต้องมีปัจจัยการผลิตต่างๆ ได้แก่ ที่ดิน ทุน แรงงานและการประกอบการแล้ว เกษตรกรยังต้องจำเป็นต้องใช้ เทคโนโลยีในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วย

เทคโนโลยีจึงมีผู้ให้คำนิยามได้หลายด้านด้วยกัน ซึ่งพอสรุปเป็นความหมายได้ดังนี้

(ปัญญา หิรัญรัมย์, 2525 : 25) กล่าวว่า เทคโนโลยี หมายถึง การนำวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในวงการต่างๆ หรือมาใช้ในงานสาขาต่างๆ และเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในงานสาขาต่างๆ หรือ อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบงานต่างๆ ด้วย

(สมจิตร์ ชัยภักดิ์, 2525 : 80) ให้ความหมายของเทคโนโลยีว่า หมายถึง การนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ แนวความคิด วิธีการ เทคนิค ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ มาใช้แก้ปัญหาในชนบท หรือเพื่อปรับปรุงสภาพชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ในสังคมชนบทให้ดีขึ้น โดยจะต้องคำนึงถึง ความมีประสิทธิภาพ การประหยัด และประสิทธิผลด้วย

ดังนั้น เทคโนโลยี จึงหมายถึง การนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ แนวความคิดวิธีการ เทคนิคตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ มาประยุกต์ใช้ ในการคิดค้นประดิษฐ์หรือ ดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ ด้วยวิธีการใหม่ๆ เพื่อให้กิจกรรมนั้นๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีทางการเกษตร

1. บุคคลเป้าหมาย (Target person) หรือผู้ยอมรับการเปลี่ยนแปลง พื้นฐานของเกษตรกรเองเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคนิคหรือวิทยาการใหม่ๆ
2. พื้นฐานทางสังคม จากการวิจัยพบว่า
 - 2.1 ผู้มีระดับการศึกษาและประสบการณ์สูงกว่ายอมรับเร็วกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า
 - 2.2 ผู้ที่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่หรือผู้นำการเปลี่ยนแปลงมากกว่ามีการยอมรับมากกว่าผู้ที่ที่ไม่มีการติดต่อ
3. พื้นฐานทางเศรษฐกิจ จากการศึกษา พบว่า การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพื้นฐานทางเศรษฐกิจของเกษตรกรดีก่อน
4. พื้นฐานการรับรู้ข่าวสารของเกษตรกร การติดต่อสื่อสารที่จำเป็นอย่างยิ่ง คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการรับฟังข่าวสาร ได้แก่ การอ่าน การฟัง รวมทั้งความคิดเห็นที่มีเหตุผลในขณะเดียวกันยังมีความสามารถในการพูด การเขียนอีกด้วย

5. พื้นฐานด้านอื่นๆ เช่น มีความสนใจปัญหาและมีความต้องการของตนเองและกิจกรรมเพื่อนบ้านและความสามารถในการจัดการ

ธวัชชัย สันติประภา, (2535 : 188) การยอมรับและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับการใช้เทคโนโลยี กล่าวว่า การที่บุคคลจะตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรมนั้น บุคคลมีขั้นตอนการตัดสินใจ 5 ขั้นตอน

1. ขั้นตอนการทราบข่าวสาร (knowledge stage) เป็นขั้นที่บุคคลตระหนักดีว่ามีนวัตกรรมชนิดนี้ขึ้นมาแล้ว และมีความเข้าใจบ้างเล็กน้อย เกี่ยวกับขั้นตอนหรือการทำงานของนวัตกรรมนั้น

2. ขั้นชักจูงใจ (Persuasion stage) เป็นขั้นที่บุคคลสร้างทัศนคติของตนต่อนวัตกรรมนั้นว่าเขาชอบหรือไม่

3. ขั้นตัดสินใจ (Decision stage) เป็นขั้นที่บุคคลมีกิจกรรมบางอย่างอันจะนำไปสู่การตัดสินใจเลือก ว่ายอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรมอันนั้น

4. ขั้นนำไปใช้ (Implementation stage) เป็นขั้นที่บุคคลนำนวัตกรรมไปใช้มีการเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การปฏิบัติเปลี่ยนไปนั่นคือ ขั้นที่แนวคิดได้ถูกนำไปปฏิบัติ

5. ขั้นยืนยันการตัดสินใจ (Confirmation stage) เป็นขั้นที่บุคคลหาข่าวสารต่อที่เขาได้ตัดสินใจ เกี่ยวกับนวัตกรรม ซึ่งเขาได้ตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรมอันนั้น ในขั้นนี้จึงเป็นขั้นที่บุคคล จะยืนยันการตัดสินใจ ที่เขากระทำไปแล้วหรือไม่ คือ

5.1 ยอมรับนวัตกรรมอันนั้นต่อไปหรือเลิก ไม่ยอมรับนวัตกรรมอันนั้น

5.2 ไม่ยอมรับนวัตกรรมอันนั้นต่อไปอีกหรือเปลี่ยนในกลับมายอมรับนวัตกรรมนั้น

ปัญหาของขบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี

มงคล ชาวเรือ,(2528 : 191) ได้กล่าวว่า ปัญหาของขบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบท คือ ด้านขบวนการถ่ายทอด ปัจจุบันแม้จะได้หลายหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งทำหน้าที่ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมสู่ชนบท แต่การถ่ายทอดยังประสบปัญหาหลายด้านปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้อง คือ

1. ปัญหาด้านผู้ให้การถ่ายทอดเทคโนโลยี ผู้ให้การถ่ายทอดส่วนใหญ่จะเป็นหน่วยงานของรัฐ ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการขาดความเข้าใจถึงขบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพราะการถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นขบวนการซึ่งต้องอาศัยการวางแผนการหลายขั้นตอน ก่อนที่จะเริ่มการถ่ายทอด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทอด จะต้องศึกษาถึงเทคโนโลยีที่เหมาะสม สำหรับการถ่ายทอดสู่ท้องถิ่นต่างๆ ผู้ทำการทอด เทคโนโลยีจะต้องใช้คำพูดและวิธีการในการถ่ายทอด ระวังถึงว่าคนในชนบทส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย ความเข้าใจทางด้านภาษาและวิธีการอาจไม่ดีเท่าที่ควร

2. ปัญหาด้านผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ปัญหาสำคัญประการแรกคือ การต่อต้าน การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีใหม่จากเคยที่ ทำอยู่จะต้องมีการลงทุน ผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเชื่อว่า ผลกำไรที่ได้รับจะคุ้มค่างกับสิ่งที่ต้องลงทุนไป

ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีทางการเกษตร

ดิเรก อุทิศทรัพย์, (2527 : 81) กล่าวถึงการยอมรับเทคโนโลยีทางการเกษตรว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ดังนี้

1. ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไข หรือสภาวะการณโดยทั่วไป ประกอบด้วย สภาพทางเศรษฐกิจ ผลต่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกัน เกษตรกรที่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตมากจะมีแนวโน้มการยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่ง่ายกว่าและเร็วกว่าผู้มีปัจจัยการผลิตน้อย

2. สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม มีส่วนเกี่ยวข้องกับการยอมรับเร็วหรือช้า เช่น บุคคลที่อยู่ในชุมชนที่รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีเก่า ๆ อย่างเคร่งครัดมากกว่ามีค่านิยมและความเชื่อเกี่ยวกับกิจกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงมีผลทำให้เกิดการยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่ช้าลง

3. สภาพทางภูมิศาสตร์ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการยอมรับการเปลี่ยนแปลงคือ ท้องที่ใดที่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ติดต่อกับท้องถิ่นอื่นแล้ว โดยเฉพาะท้องถิ่นที่เจริญเติบโตด้านเทคโนโลยีได้มากกว่าไม่ว่าจะเป็นการคมนาคมที่สะดวกหรือมีทรัพยากรที่เป็นปัจจัยการผลิตมากกว่า จะมีผลทำให้เกิดแนวโน้มของการของการยอมรับได้มากกว่าและเร็วกว่า

วิธีการเร่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี

มงคล ชาวเรือ, (2528 : 192) ได้กล่าวไว้ว่า การกระตุ้นให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบทได้ดีพอ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชนรวมทั้งสถาบันการศึกษาและสมาคมวิชาชีพต่างๆ และฝ่ายผู้รับการถ่ายทอด วิธีการต่างๆ ซึ่งจะช่วยเร่งการถ่ายทอดมีดังนี้

1. การจัดตั้งศูนย์เพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีหน้าที่ในการเก็บรวบรวมข้อสนเทศด้านเทคโนโลยี ทำหน้าที่วิเคราะห์ประเมินค่าติดตามและประเมินผลเมื่อมีการถ่ายทอด

2. การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีภายในประเทศ
4. สามารถสร้างได้โดยอาศัยแรงงานและความสามารถของชาวบ้านได้เป็นหลัก
5. สิ่งก่อสร้างขึ้นจะต้องง่ายต่อการใช้และควบคุมดูแลรักษา
6. ทำได้ในสภาพสังคมนั้นๆ มิใช่จากต่างประเทศ
7. สามารถนำทรัพยากรจากในท้องถิ่นและพลังงานจากธรรมชาติมาใช้ได้อย่างประหยัด

และมีประสิทธิภาพ

8. เป็นสิ่งที่สร้างไม่ยุ่งยาก และสามารถดัดแปลงไปใช้ได้กับสิ่งแวดล้อมใหม่
9. ไม่มีปัญหาด้านสิทธิต่างๆ

เทคโนโลยีการผลิตยางพารา

เทคโนโลยีการผลิตยางพารา หมายถึง การนำเอาความรู้ในเรื่องพันธุ์ยาง การขยายพันธุ์ยาง การปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิตและเศรษฐกิจการยางที่ผ่านขบวนการค้นคว้าวิจัยโดยอาศัยวิธีทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการทำสวนยางพารา

ก่อนการปลูก

การวางแผน

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, (2540 : 16) ได้กล่าวถึง การวางแผนปลูก เอาไว้ว่าเป็นการกำหนดทิศทางของแถวปลูก เพื่อลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับยาง ช่วยป้องกันการชะล้างของหน้าดินตลอดจนความสะดวกในการเก็บเกี่ยวผลผลิต ดังนั้นการวางแผนปลูกจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพท้องถิ่นที่สำคัญ

การวางแผนปลูกในพื้นที่ราบ

ก่อนลงมือวางแผนปลูกต้องกำหนดระยะปลูกเสียก่อนให้สอดคล้องกับสภาพดินและพันธุ์ยางที่ใช้ปลูกเป็นหลัก นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับว่าจะปลูกพืชแซมยางหรือไม่ เมื่อกำหนดระยะปลูกยางได้แล้ว จึงวางแผนปลูกโดยเริ่มจากการวางแผนหลักห่างจากแนวเขตสวนไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร ให้ขวางทิศทางการไหลของน้ำเพื่อลดการชะล้างหน้าดินและการพังทลายของดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ระยะการปลูกยางที่เหมาะสม

สภาพแปลง	ระยะปลูก (เมตร)	จำนวนต้น ต่อ ไร่	พันธุ์ยางที่เหมาะสม
ปลูกพืชแซม	1.6 x 8	80	GT 1
	3.0 x 7	76	RRIM 600,PR 225,PR261
ไม่ปลูกพืชแซม	4.0 x 5	80	ทุกพันธุ์
	3.5 x 6	76	ยกเว้น GT 1

ที่มา : สถาบันวิจัยยาง กรมส่งเสริมการเกษตร

การขุดหลุมปลูก

หลุมปลูกยางเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ต้นยางเติบโตได้ดี การขุดหลุมปลูกยางให้ขุดด้านใดด้านหนึ่งของไม้ชะมบตลอดแนว แยกดินที่ขุดเป็น 2 กอง คือดินชั้นบนและดินชั้นล่าง ผึ่งแดดทิ้งไว้ประมาณ 10 วันเพื่อให้ดินแห้งแล้วยอยดินชั้นบนใส่รองก้นหลุม ส่วนดินชั้นล่างผสมกับปุ๋ยหินฟอสเฟต 170 กรัมต่อหลุม กลบลงในหลุม ขนาดของหลุมยางที่แนะนำให้ใช้โดยทั่วไปก็คือ 50 x 50 x 50 เซนติเมตร แต่อาจเปลี่ยนแปลงไปตามขนาดของวัสดุปลูกที่ใช้ในแปลง

พันธุ์ยาง

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร, (2536 : 15) ได้แนะนำพันธุ์ยางให้เกษตรกรปลูกแบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ

พันธุ์ยางชั้น 1 ได้แก่ ยางพันธุ์ดี ซึ่งแนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยทั่วไป ไม่จำกัดพื้นที่ปลูก มี 6 พันธุ์ คือ BPM 24, สงขลา 36,RRIM 620,GT 1, PR 255, และ PB 261

พันธุ์ยางชั้น 2 ได้แก่ ยางพันธุ์ดี ปลูกโดยจำกัดพื้นที่ปลูกและปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของเนื้อที่ปลูกและห้ามปลูกปะปนกัน มี 6 พันธุ์คือ PB 217, RRIC 110, RRIC 100, PB 260, PB 255 และ PB 235

พันธุ์ยางชั้น 3 ได้แก่ ยางพันธุ์ดี ปลูกโดยจำกัดพื้นที่และปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของเนื้อที่ปลูก และห้ามปลูกปะปนกัน มี 11 พันธุ์ คือ KRS 21, PR 305, PR 302, RRIC 101, BPM 1, RRIM 712, KRS 250, KRS 226, KRS 225, KRS 218 และ RRIC 121

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำแนะนำพันธุ์ยางสำหรับแหล่งปลูกยางใหม่ (ภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ยางพันธุ์ดีสำหรับแนะนำให้เกษตรกรในภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือปลูกแบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

พันธุ์ยางชั้น 1 ได้แก่ ยางพันธุ์ดี ซึ่งแนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยทั่วไปไม่จำกัดพื้นที่ปลูก มี 5 พันธุ์ คือ RRIM 600, GT 1, สงขลา 36, BPM24 และ PB 255

พันธุ์ยางชั้น 2 ได้แก่ ยางพันธุ์ดี ซึ่งแนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยทั่วไปไม่จำกัดพื้นที่ปลูก และปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของเนื้อที่มี 2 พันธุ์ คือ PB 235 และ PB 260

วิธีการปลูก

วัสดุปลูก

วัสดุปลูก หรือต้นยางที่ใช้ปลูก มีความสำคัญต่อขบวนการปลูก การเลือกใช้วัสดุปลูกที่เหมาะสมกับฤดูกาลปลูกและสิ่งแวดล้อม สามารถส่งผลให้ได้รับผลผลิตได้เร็วขึ้น วัสดุปลูกหรือต้นยางที่ใช้ปลูกที่นิยมปลูกมี 2 ชนิด คือ

1. ต้นตอต่อ หมายถึง ต้นกล้ายางที่ได้รับการติดตาอย่างด้วยยางพันธุ์ดี แต่ตายังไม่แตกออกมา มีแผ่นตาและตาที่เป็นตุ่มติดอยู่เท่านั้น ขุดถอนแล้วตัดต้นเดิมเหนือแผ่นตาไม่น้อยกว่า 8 ซม. นำไปปลูกโดยให้แผ่นตาอยู่ในแนวทิศเหนือ - ใต้ และควรปลูกในต้นฤดูฝน

2. ต้นยางชำถุง หมายถึง ต้นยางติดตาชำในถุงพลาสติก หรือยางชำถุง เป็นวัสดุปลูกที่ประสบผลสำเร็จสูง การเจริญเติบโตไม่หยุดชะงัก ต้นยางเติบโตสม่ำเสมอ ช่วยลดระยะเวลาการดูแลรักษาต้นยางอ่อนให้สั้นลง สามารถกรีดยางได้เร็ว

การปลูก

การปลูกต้นยางจะเริ่มปลูกในต้นฤดูฝน วิธีการปลูกยาง จะแตกต่างกันไปตามชนิดของวัสดุปลูกดังต่อไปนี้

1. การปลูกยางด้วยต้นตอต่อ หลังจากนำดินชั้นล่างที่ผสมปุ๋ยหนพอสเฟตกลบหลุมให้เต็มแล้วใช้ไม้ปลายแหลมแทงกลางหลุมปลูกให้ลึกเท่าความยาวรากแก้ว นำต้นตอตอปักตามรอยแทง โดยที่รอยต่อระหว่างรากกับลำต้นอยู่ระดับปากหลุมพอดีกลบดินพูนโคนให้สูงเพื่อป้องกันน้ำขัง และใช้เศษฟางข้าวหรือวัสดุคลุมดินที่หาง่ายคลุมโคน กรณีที่ฝนไม่ตกติดต่อกันหลายวันควรให้น้ำช่วยด้วย

2. การปลูกด้วยต้นยางชำถุง ในที่นี้จะแบ่งวิธีปลูกยางเป็น 2 วิธี คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 วิธีปลูกยางในภาคตะวันออกและภาคใต้ นำหน้าดินรองกันหลุม จากนั้นนำ ดินยางชำถุงที่ใช้มีดกรีดถุงออกแล้ว นำไปวางลงไปพร้อมกับตั้งถุงออก จากนั้นเติมดินให้เต็มหลุม แล้วกดดินรอบๆ ดินยางให้แน่น

2.2 วิธีปลูกยางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้ปลูกแบบลึก ใช้มีดตัดดินบริเวณ กันถุงออกประมาณ 1 นิ้ว ตัดปลายรากที่คดงอ วางกล้ายางชำลงหลุมปลูกให้กันถุงติดกับดินเดิม กรีดด้านข้างถุงจากกันถุงถึงปากถุงให้ขาดจากกัน แล้วกลบดินที่ผสมปุ๋ยหินฟอสเฟตลงในหลุม ประมาณครึ่งถุง ตั้งถุงพลาสติกออก อัดดินให้แน่นแล้วกลบดินให้เต็มหลุม อัดดินให้แน่น หลังจากปลูกเสร็จควรปักไม้หลักยึดต้นยาง เพื่อกันลมโยกและหาเศษวัสดุคลุมโคนด้วย

การปลูกพืชแซม

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง,(2540 : 21) ในช่วงที่ยางอายุไม่เกิน 3 ปี เจ้า ของสวนยางสามารถหารายได้จากการปลูกพืชแซม เป็นการใช้พื้นที่ว่างระหว่างแถวยางให้เป็น ประโยชน์ ด้วยการปลูกพืชต่างๆ เช่น กกล้วย ข้าวโพด ถั่วเขียวและพืชผักต่างๆ เพื่อเพิ่มรายได้และ เพื่อการบริโภคภายในครอบครัว แต่ทั้งนี้ต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง เช่น มีการใส่ปุ๋ยให้พืชแซม หรือทิ้ง ซากพืชแซมไว้ในพื้นที่เพื่อเป็นปุ๋ย

ข้อควรคำนึงในการปลูกพืชแซม

1. พืชที่ใช้ปลูกต้องเป็นพืชล้มลุกอายุสั้น เช่น ข้าวโพด พืชตระกูลถั่ว พืชผัก สับปะรด กกล้วย มะละกอ หนุ่ยเลียงสัตว์ เป็นต้น ยกเว้นมันสำปะหลัง และละหุ่ง เนื่องจากพืชทั้งสองชนิดนี้ โตเร็วและกินปุ๋ยมาก มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง
2. ระยะปลูกพืชแซม ควรห่างจากแถวยางไม่ต่ำกว่า 1 เมตร เพื่อป้องกันการแย่งปุ๋ยจาก ต้นยางและป้องกันการแพร่กระจายโรคไปสู่ต้นยาง
3. การปลูกพืชไร่ต่างๆ เป็นพืชแซมยาง ควรสลัดด้วยพืชตระกูลถั่ว เพราะเศษซากของพืช ตระกูลถั่วที่ร่วงหรือเหลือจากการเก็บเกี่ยวจะเป็นประโยชน์ต่อต้นยาง
4. หลังจากต้นยางอายุ 3 ปีขึ้นไปไม่ควรปลูกพืชแซมยางเพราะการเตรียมดินอาจทำให้เกิดอันตรายต่อรากต้นยาง
5. หลังจากเลิกปลูกพืชแซมยาง ให้ปลูกพืชตระกูลถั่วทันที ทั้งนี้เพื่อป้องกันวัชพืชและ เพิ่มความชุ่มชื้นให้แก่ผิวดินและรากแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดูแลรักษา

การตัดแต่งกิ่ง

ธนุ ณ สงขลา,(2529 : 27) ได้กล่าวไว้ว่าการตัดแต่งกิ่งยางที่ถูกต้องวิธี จะทำให้ต้นยางกลมและตรง เปลือกบริเวณที่กรีดไม่มีปุ่มปม ง่ายต่อการกรีด ต้นยางเจริญโตเต็มที่แล้ว ทรงพุ่มโปร่ง ช่วยต้านลม และป้องกันโรคจากเชื้อรา เช่น โรคเปลือกเน่า โรคสีชมพู

การตัดแต่งกิ่งยาง ปกติจะทำใน 3 ลักษณะ คือ

1. การตัดแต่งกิ่งยางอ่อนทัวๆไป ในขณะที่ต้นยางยังเล็กอยู่
2. การตัดแต่งกิ่งเพื่อป้องกันความเสียหายจากลม ซึ่งอาจเกิดขึ้นกับต้นยางที่มีทรงพุ่มขนาดใหญ่

การใส่ปุ๋ย

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร,(2540 : 25) การใส่ปุ๋ยบำรุงต้นยาง อย่างถูกต้องนั้น จะทำให้ต้นยางเจริญเติบโตเร็ว ลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา เปิดกรีดได้เร็ว และให้ผลผลิตสูงสม่ำเสมอ ปุ๋ยที่ใส่บำรุงต้นยางในระยะก่อนให้ผลผลิตมี 4 สูตร แต่ละสูตรเหมาะสมกับสภาพของดินและอายุของต้นยาง

สูตรปุ๋ย

ตาราง สูตรที่แนะนำให้ใช้สำหรับยางพาราก่อนเปิดกรีด

=====

สูตรปุ๋ย	สูตรปุ๋ย		ชนิดของดิน	อายุของยาง
	ปุ๋ยเม็ด	ปุ๋ยผสม		
สูตร 1	18 - 10 - 6	8 - 14 - 3	ยางที่ปลูกในดินร่วน	ต่ำกว่า 3 ปีครึ่ง
สูตร 2	18 - 4 - 5	13 - 9 - 4	ยางที่ปลูกในดินร่วน	ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป
สูตร 3	16 - 8 - 14	8 - 13 - 7	ยางที่ปลูกในดินทราย	ต่ำกว่า 3 ปีครึ่ง
สูตร 4	4 - 4 - 9	11 - 10 - 7	ยางที่ปลูกในดินทราย	ตั้งแต่ 3 ปีครึ่ง

=====

ที่มา : สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง อัตรา – เวลาและบริเวณที่ใส่ปุ๋ย

อายุต้นยาง (เดือน)	ปุ๋ยสำหรับยางก่อนเปิดกรีด ดินร่วน	ดินทราย	อัตราปุ๋ย (กรัม/ต้น)	อัตราปุ๋ยผสม (กรัม/ต้น)	บริเวณที่ใส่ (รัศมีจาโคนต้น)
2	สูตร 1	สูตร 3	60	130	12 นิ้ว
5	สูตร 1	สูตร 3	60	130	15 นิ้ว
8	สูตร 1	สูตร 3	90	200	15 นิ้ว
12	สูตร 1	สูตร 3	120	260	18 นิ้ว
15	สูตร 1	สูตร 3	120	260	24 นิ้ว
18	สูตร 1	สูตร 3	120	260	1 เมตร
24,30,36	สูตร 1	สูตร 3	190	400	1 เมตร
42	สูตร 1	สูตร 4	190	400	1 เมตร
48,54,60,66,72	สูตร 1	สูตร 4	400	530	1 เมตร

ที่มา : สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

วิธีใส่ปุ๋ย ควรเลือกใส่ดังต่อวิธีต่อไปนี้ เพื่อที่ต้นยางจะได้รับประโยชน์จากปุ๋ยมากที่สุด

1. วิธีใส่แบบหว่าน เหมาะสำหรับพื้นที่ราบเมื่อหว่านแล้วควรกลบดิน
2. วิธีใส่เป็นแถบ เหมาะสำหรับพื้นที่ลาดเทเล็กน้อยหรือพื้นที่ที่ทำขั้นบันไดโดยเขาระรอง

ใส่ปุ๋ยแล้วกลบดินทับ

3. วิธีใส่แบบหลุม เหมาะสำหรับพื้นที่ลาดเท ควรใช้ 2 หลุมต่อต้น

การใส่ปุ๋ยยางหลังเปิดกรีด

การใส่ปุ๋ยยางที่เปิดกรีดได้แล้วนั้น มีปุ๋ยที่แนะนำให้ใช้ 3 สูตรคือ

สูตร 15 - 0 - 18 เหมาะสำหรับดินร่วนเหนียวหรือดินร่วนทรายใช้ในสวนยางพาราที่เคยปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วมาก่อนและใส่ปุ๋ยฟอสเฟตบำรุงพืชคลุม

สูตร 15 - 7 - 18 เหมาะสำหรับดินทุกชนิดใช้ในสวนยางที่ไม่เคยปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วมาก่อน และไม่ใส่ปุ๋ยฟอสเฟตบำรุงพืชคลุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตร 15 – 15 – 15 เหมาะสำหรับดินทุกชนิดใช้กับยางที่กรีตได้แล้ว โดยทั่วไป อัตราการใส่ปุ๋ยทั้ง 3 สูตร ให้ใช้อัตราต้นละ 1 กก.ต่อปี แบ่งใส่ 2 ครั้งเท่าๆกัน โดยใส่ครั้งแรกต้นฤดูฝน และครั้งที่ 2 ใส่ปลายฤดูฝน

การใส่ปุ๋ยสำหรับยางหลังเปิดกรีต ในพื้นที่ราบให้ใส่ปุ๋ยแบบหว่านด้วยการหว่านปุ๋ยให้กระจายเป็นแถบห่างจากโคนต้นยางประมาณ 50 – 60 เซนติเมตร กึ่งกลางระหว่างแถวยาง ส่วนพื้นที่ลาดเทที่ไม่ต้องทำขั้นบันไดหรือท้องที่ที่ฝนตกชุกให้ใส่แบบหลุม 4 หลุมรอบต้นแล้วฝังกลบ ถ้าเป็นพื้นที่ลาดชันที่ทำขั้นบันไดให้หว่านปุ๋ยลงบนขั้นบันไดตลอดแถวยาง

การใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับระบบกรีดยางและสารเคมีเร่งน้ำยาง

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร, (2536 : 35) จากการศึกษาอิทธิพลของการใส่ปุ๋ยเคมีต่อผลผลิตของยางพันธุ์ RRIM 600 ที่กรีตหน้าสูงโดยให้บันได ปรากฏว่าผลผลิตที่เก็บก่อนการทดลองเป็นเวลา 3 เดือน ในแต่ละกรรมวิธีไม่แตกต่างทางสถิติและผลผลิตในระหว่างทดลองเป็นค่าเฉลี่ย 12 เดือน ในแต่ละกรรมวิธีแตกต่างกันทางสถิติและในกรรมวิธีที่ใส่ปุ๋ย 1,000 กรัม/ต้น/ปี จะให้ผลผลิตสูงที่สุด คือเพิ่มขึ้น 43% เมื่อเปรียบเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ย ผลการทดลองในปีแรกนี้ชี้ให้เห็นว่าการใส่ปุ๋ยบำรุงอัตรา 1,500 กรัม/ต้น/ปี มีแนวโน้มการผลิตต่ำลงและไม่คุ้มทุน

การควบคุมวัชพืช

สารเคมีกำจัดวัชพืชชนิดฉีดก่อนปลูกที่ใช้ได้ผล คือ ถ้ามีการเตรียมก่อนวัชพืชออกสารเคมีที่ควบคุมการงอกของเมล็ดที่ใช้ คือ ไลนุรอน ไดยูรอน และอัลลาคลอร์ อัตรา 250,120 และ 258 กรัมต่อไร่

สารเคมีที่ใช้หลังการปลูก 1 – 2 เดือน ได้แก่ ไลนุรอน ไดยูรอน อัลลาคลอร์หรือพาราควอตผสมไดยูรอน

สารเคมีที่ใช้กำจัดวัชพืชสวนยางต้นใหญ่ที่ใช้ได้ผล ได้แก่ ไกลโฟเสทและพาราควอต ระบบการฉีดแบบการใช้น้ำน้อย (Mist blower) ทำงานได้สะดวกและประหยัดน้ำ

การปลูกพืชคลุมดินยาง

สุรพงษ์ โพธิ์วัตถุธรรม, (2531 : 8) พืชคลุม หมายถึง พืชที่ปลูกหรือปล่อยให้ขึ้นเจริญเติบโตอยู่ระหว่างแถวยาง การปลูกพืชคลุมยางจะปลูกในช่วงที่ยางยังเปิดกรีตไม่ได้ เป็นการช่วยเพิ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธาตุอาหารให้แก่ดิน อันจะช่วยให้ต้นยางเจริญเติบโตได้เร็วขึ้น พืชคลุมที่มีประโยชน์ต่อต้นยางสูงสุด คือ พืชคลุมตระกูลถั่ว

การปลูกพืชคลุมสามารถปลูกได้ 3 วิธีดังนี้

1. วิธีหว่าน เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับสวนยางที่ไม่มีวัชพืช หว่านเมล็ดพืชคลุมไประหว่างแถวยางให้ห่างจากต้นยางข้างละ 2 เมตร
2. วิธีปลูกเป็นแถว วิธีนี้เหมาะสมสำหรับสวนยางที่ต้องการปลูกพืชแซม และสวนยางบนควนเขา โดยโรยเมล็ดพืชคลุมในระหว่างแถวยางที่เตรียมร่องลึกไว้ประมาณ 2 นิ้ว 3 แถว หว่านให้ห่างจากต้นยางข้างละ 2 เมตร แล้วเกลี่ยดินกลบ สำหรับการปลูกพืชคลุมบนควนเขาจะต้องให้แถวของพืชคลุมอยู่เหนือระดับชั้นบันได 1 เมตร เพื่อให้พืชคลุมเลื้อยขึ้นไปข้างบน

3. วิธีปลูกเป็นหลุม วิธีนี้เหมาะสมสำหรับสวนยางที่มีวัชพืชขึ้นไม่หนาแน่นมากนัก โดยขุดหลุมเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เมตร ลึก 2 นิ้ว ระยะห่างระหว่างหลุม 2.5 เมตร ห่างจากต้นยางข้างละ 2 เมตร จากนั้นย่อยดินให้ละเอียดและหว่านพืชคลุมให้ทั่วหลุม

ประโยชน์ของการปลูกพืชคลุมดิน

1. ป้องกันการชะล้างของหน้าดิน
2. ช่วยรักษาความชื้นในดิน
3. เพิ่มธาตุอาหารของพืชให้แก่ดิน
4. ลำต้น เถา ใบของพืชคลุมที่ตายหรือร่วงหล่นจะสลายกลายเป็นอินทรีย์วัตถุให้ธาตุอาหาร ยังประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง
5. ควบคุมการเจริญเติบโตของวัชพืช
6. ช่วยลดอุณหภูมิในดินและช่วยเร่งให้ตอยางเก่า หรือตอไม้ผุพังเร็วขึ้น
7. ลดการเกิดโรครากขาวของต้นยาง

โรคและศัตรูยางพารา

โรคตายจากยอด

อาการตายจากยอดมักเกิดกับต้นยางที่ปลูกในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมแก่การเจริญเติบโตหรือปลูกในสภาพที่เหมาะสมแก่การเกิดโรค นอกจากนี้เกิดจากสารพิษที่ตกค้างในดิน ลักษณะอาการของโรคนี้จะสังเกตได้จากกิ่งก้านหรือยอดแห้งตายจากปลายจริงหรือปลายยอด ลูกกลมลงมาทีละน้อยๆ จนถึงโคนต้นถ้าอาการแห้งเป็นไปอย่างช้าต้นยางจะมีการแตกแขนงใหม่และเจริญเติบโตได้ แต่ถ้าเป็นไปอย่างรวดเร็วต้นยางจะแห้งตายตลอดต้น เปลือกกร่อนจนเห็นเชื้อราสีดำหรือเชื้อราสีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การป้องกันกำจัด ให้ดูตามสาเหตุที่เกิดโรค ถ้าต้นยางแสดงอาการตายจากยอดให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของโรคนั้นๆ และต้องบำรุงรักษาต้นยางให้แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ ส่วนในกรณีที่เกิดจากสภาพดินเลวและแล้งจัดอาจใช้น้ำช่วยตามความจำเป็นแล้วใช้วัสดุคลุมโคนต้นเพื่อช่วยรักษาความชุ่มชื้น จะช่วยลดความรุนแรงของโรคลงได้

โรคเปลือกแห้ง

โรคนี้เกิดจากการกรีดเอาน้ำยางมากเกินไป ทำให้เนื้อเยื่อบริเวณเปลือกนอกที่ถูกรีดมีธาตุอาหารมาหล่อเลี้ยงไม่เพียงพอ จนทำให้เปลือกยางบริเวณนั้นแห้งตาย

อาการระยะแรก สังเกตได้จากที่ความเข้มข้นของน้ำยางจางลง หลังการกรีดเปลือกยางจะแห้งเป็นจุดๆ อยู่ตามรอยกรีด เปลือกยางเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน และแยกจากกันเป็นชั้นๆ ถ้ากรีดต่อไปต่อไปเปลือกยางจะแห้งสนิทไม่มีน้ำยางไหล เปลือกให้รอยกรีดแตกขยายเป็นบริเวณกว้างขึ้นและหลุดออกเป็นชั้นๆ

การป้องกันกำจัด คือ หยุดกรีดยางนั้นประมาณ 6-12 เดือน จึงทำการเปิดกรีดหน้าใหม่ทางด้านตรงกันข้ามหรือเปิดกรีดหน้าสูง

โรคเปลือกเน่า

อาการระยะแรก จะเห็นเป็นรอยปุ่มสีจางบนเปลือกออกใหม่เหนือรอยกรีดและต่อมาตรงรอยแผลจะมีเส้นใยของเชื้อราสีเทาขึ้นปกคลุมจนเห็นได้ชัด เมื่ออาการรุนแรงขึ้นเชื้อราจะขยายรุกรามออกไปเป็นแถบขนานกับรอยกรีด เปลือกบริเวณดังกล่าวจะเน่าหลุดเป็นแอ่งเหลือแต่เนื้อไม้สีดำ

การป้องกันกำจัด แก้ไขให้สวนยางไม่ให้ความชื้นสูงด้วยการตัดแต่งกำจัดวัชพืช ส่วนยาที่ใช้ในการป้องกันโรคนี้นี้ ได้แก่ เบนเลทหรือแอนติมิวซิน ใช้ทาหน้ายางจนกว่าหน้ายางจะหายเป็นปกติ

การเก็บเกี่ยวผลผลิต

การกรีดยาง

เมื่อต้นยางมีคุณสมบัติครบกำหนดเปิดกรีดได้คืออายุ 7 - 7 ปีครึ่ง เส้นรอบวงต้องไม่ต่ำกว่า 50 ซม. การกรีดยางในระยะ 3 ปีแรกไม่ควรกรีดหักใหม่เกินไปเพราะจะทำให้ต้นยางชะงักการเจริญเติบโตและผลผลิตลดลงในภายหลัง ระบบกรีดที่เหมาะสมควรเป็นดังนี้

1. กรีดครั้งต้นวันเว้นสองวัน ระบบนี้ใช้กับยางทุกพันธุ์ โดยหยุดกรีดในฤดูผลัดใบ และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่มีการกรีดชดเชย

2. กรีดครั้งต้นวันเว้นวัน ระบบนี้เหมาะกับยางทุกพันธุ์ยกเว้นยางพันธุ์ RRIM 628, PB 28/29 และ PB 5/63 ซึ่งเป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่าย โดยต้องหยุดกรีดในฤดูผลัดใบและไม่มีการกรีดชดเชย

3. กรีดครั้งต้นวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยางความเข้มข้น ร้อยละ 2.5 เหมาะสำหรับยางที่ให้ผลผลิตต่ำในระยะแรกของการกรีด โดยใช้สารเคมีทำไดรอกกรีตที่จุดเปลือกกว้าง 2.5 เซนติเมตร ปีละ 2-3 ครั้ง ในปีถัดไปหากผลผลิตเพิ่มขึ้นให้หยุดใช้สารเคมี

การกรีดยางหลังจาก 3 ปีไปแล้วต้นยางจะทนทานต่อการกรีดมากขึ้น ระบบกรีดที่เหมาะสมช่วงนี้คือ

1. กรีดครั้งต้นวันเว้นสองวัน เหมาะสำหรับยางพันธุ์ที่เป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่าย สามารถกรีดชดเชยได้

2. กรีดครั้งต้นวันเว้นวัน ใช้ได้กับยางทุกพันธุ์ยกเว้นพันธุ์ที่เป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่ายและสามารถกรีดชดเชยได้เฉพาะท้องที่ที่มีการกรีดน้อยกว่า 200 วัน

3. กรีดครั้งต้นวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง เหมาะสำหรับยางพันธุ์ที่ให้ผลผลิตต่ำและตอบสนองต่อการใช้สารเคมีได้ดี ควรใช้สารเคมีปีละ 2-3 ครั้ง

การกรีดเปลือกงอกใหม่ เมื่อกลับไปกรีดยางในหน้าที่เปลือกงอกใหม่ ควรใช้ 3 ระบบ คือ

1. กรีดครั้งต้นวันเว้นวัน ใช้ได้กับยางทุกพันธุ์และกรีดชดเชยได้

2. กรีดครั้งต้นวันเว้นสองวัน ใช้สำหรับยางพันธุ์ที่เป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่ายและสามารถกรีดชดเชยได้

3. กรีดครั้งต้นสามวันเว้นวันหรือกรีดครั้งต้นสามวันเว้นวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยางและไม่ควรทาติดต่อกันเพราะจะทำให้ต้นยางทรุดโทรมมากเกินไป

วิจิต สุวรรณปรีชา,(2530 : 13) ได้ให้ความหมายการกรีดชดเชยว่า เป็นการกรีดยางทดแทนวันกรีดที่สูญเสียไปในระหว่างฤดูฝนหรือในวันที่มีฝนตก การกรีดชดเชยเป็นการกรีดติดต่อกันเป็นวันที่สองหลังจากฝนตกติดต่อกันหลายวัน เหมาะสำหรับใช้กับระบบกรีดวันเว้นวันและวันเว้นสองวัน ทั้งนี้เพื่อรักษาระดับผลผลิตไว้

ข้อควรคำนึงถึงในการกรีดยาง

1. มีดกรีดยางต้องลับให้คมอยู่เสมอเพื่อให้สามารถกรีดเปลือกยางได้บางไม่ต้องออกแรงมากและหลีกเลี่ยงบาดแผลที่จะทำให้หน้ายางเสีย

2. กรีดเปลือกให้บาง ความลึกเปลือกเปลือกไม่เกินเดือนละ 2.0-2.5 เซนติเมตร เพื่อให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรีดได้นานที่สุด

3. หยุดกรีดยางต้นที่เป็นโรคจนกว่าจะหาย
4. หยุดกรีดเมื่อต้นยางผลัดใบ
5. อย่ากรีดลึกถึงเนื้อไม้เพราะจะทำให้เปลือกกิ่งอกใหม่เป็นปุ่มปม

การกรีดยางในระยะเปลือกกิ่งอกใหม่และก่อนโค่น

1. ผลการทดลองกรีดหน้าสูงเพื่อรอให้เปลือกกิ่งอกใหม่หนากว่า พบว่าเมื่อกรีดหน้าสูงไปแล้ว 3 ปี เปลือกกิ่งอกใหม่ของต้นยางที่หน้าสูงหนาขึ้น โดยเฉลี่ย 1.7 - 2.2 มิลลิเมตร และหลังจากเปลี่ยนมากรีดหน้าล่างเป็นเวลา 1 ปี พบว่าต้นยางให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 7 - 9%
2. จากการใช้การกรีดยางหน้าสูงทั้ง 3 วิธี คือ กรีดขึ้น, กรีดลง และกรีดทางแนวตั้ง พบว่าการกรีดแนวตั้งให้ผลผลิตสูงกว่าวิธีการอื่น แต่เปลือกยางหมดเร็ว เนื่องจากความยาวของรอยกรีดมากกว่าวิธีการอื่น และกรีดเปลือกหน้าเกินไป และนอกจากนี้ยังพบว่า การกรีดหน้าสูงโดยวิธีการกรีดขึ้นได้ผลผลิตสูงกว่าการกรีดลง จึงควรใช้วิธีการกรีดขึ้น แต่ให้ใช้มีดเจงแทนมีดเกาจ์ เพื่อจะได้ปฏิบัติงานได้สะดวกขึ้น และสามารถใช้เวลาให้เปลือกกิ่งอกใหม่ของหน้าล่างหน้าขึ้น จะได้ผลผลิตมากยิ่งขึ้น
3. ผลผลิตของการใช้วิธีการกรีดยางสูง มากกว่าการกรีดหน้าล่างโดยเฉลี่ย 52 - 63% (ในแปลงทดลอง) และจากการออกสำรวจข้อมูลจากชาวสวนการกรีดยางหน้าสูงให้ผลผลิตเพิ่ม 42.9%

การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว

อุดม โกลัยสุก, (2536 : 42) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อรวบรวมน้ำยางใส่ถังแล้วให้รีบนำไปทำแผ่นยางที่ การแผ่นยางขั้นต้นมีหลักคือ ทำยางให้สะอาด ใช้น้ำและน้ำกรดให้ถูกส่วน รีดแผ่นยางให้บางมีขนาดและน้ำหนักได้มาตรฐาน ที่สำคัญเครื่องมือในการทำแผ่นยางจะต้องสะอาด

ขั้นตอนและวิธีทำยางแผ่น

1. นำน้ำยางที่ได้มากรองด้วยเครื่องกรองเบอร์ 40 และ 60 โดยวางซ้อนกันให้เบอร์ 40 อยู่ข้างบนเพื่อกำจัดสิ่งสกปรก
2. ตวงน้ำยางที่กรองแล้วใส่ตะก่งที่สะอาด ตะก่งละ 3 ลิตร
3. เติมน้ำสะอาดลงในตะก่งที่ใส่น้ำยาง ตะก่งละ 2 ลิตรจะได้น้ำยางผสมน้ำอัตราส่วน 3 : 2 (อาจเปลี่ยนแปลงได้ถ้าน้ำยางเจือจางหรือข้นกว่าปกติ)

4. ใช้ใบพายกวนไปมา 1-2 เที้ยว แล้วเติมน้ำกรดที่เจือจางแล้ว 1 กระป๋องนมใช้ใบพาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กวนไปมาประมาณ 6 เที้ยว

5. ใช้ใบพายตักฟองที่เกิดจากการกวนน้ำยางออกให้หมด

6. ใช้วัสดุปิดตะกอนป้องกันสิ่งสกปรกตกลงไปในน้ำยางที่กำลังจับตัว ทิ้งไว้ประมาณ 30 – 45 นาที

7. หลังจากน้ำยางจับตัวก่อนนำไปนวดควรเติมน้ำหล่อไว้ทุกตะกอนเพื่อสะดวกต่อการเทก้อนยางออกจากตะกอน

8. นำแท่งยางวางบนโต๊ะที่สะอาดขนาดให้หนาประมาณ 1 เซนติเมตร แล้วนำไปเข้าเครื่องจักรรีดเรียบ 3-4 ครั้ง จะได้แผ่นยางหนาประมาณ 3-4 มิลลิเมตร จึงนำเข้าเครื่องจักรรีดดอกอีกหนึ่งครั้ง

9. แผ่นยางที่รีดดอกแล้วควรล้างด้วยน้ำสะอาดเพื่อล้างน้ำกรดและสิ่งสกปรกแล้วนำไปผึ่งไว้ในที่ร่มประมาณ 6 ชั่วโมงจึงเก็บรวบรวมแผ่นยางเพื่อรอการจำหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรในการศึกษา

ศึกษาเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งทำสวนยางพารา 11 ตำบล จากทั้งหมด 25 ตำบล เกษตรกรประมาณ 705 ครัวเรือน รายละเอียดดังนี้

1.1 ตำบลช้างซ้าย	5 ครัวเรือน
1.2 ตำบลนาพรุ	41 ครัวเรือน
1.3 ตำบลท้ายสำเภา	11 ครัวเรือน
1.4 ตำบลปากพูน	1 ครัวเรือน
1.5 ตำบลท่าจืด	206 ครัวเรือน
1.6 ตำบลนาทราย	21 ครัวเรือน
1.7 ตำบลนาเคียน	7 ครัวเรือน
1.8 ตำบลโพธิ์เสด็จ	32 ครัวเรือน
1.9 ตำบลกำแพงเซา	318 ครัวเรือน
1.10 ตำบลไชยมนตรี	23 ครัวเรือน
1.11 ตำบลนาสาร	40 ครัวเรือน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 25 % ของแต่ละตำบล ดังนี้

ตาราง จำนวนตำบลและเกษตรกรทั้งหมด

ลำดับ	ตำบล	จำนวนเกษตรกรทั้งหมด (ครอบครัว)	จำนวนแบบสอบถาม
1	ช้างซ้าย	5	2
2	นาพรุ	41	10
3	ท้ายสำเภา	11	3
4	ปากพูน	1	1
5	ท่าจั่ว	206	52
6	นาทราย	21	6
7	นาเคียน	7	2
8	โพธิ์เสด็จ	32	8
9	กำแพงเซา	318	80
10	ไชยมนตรี	23	6
11	นาสาร	40	10
	รวม	705	180

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกษตรกรทำสวนยาง 1 ชุด ประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิดและคำถามแบบปลายปิดซึ่งแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเทคโนโลยีการผลิตยางพารา

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านปัญหาข้อเสนอแนะและความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำข้อมูลที่เก็บได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและแปลค่าในรูปแบบของตารางโดยการบรรยายตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 นำข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรมาแจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและแปลค่าโดยการบรรยาย

ตอนที่ 2 นำข้อมูลด้านเทคโนโลยีการผลิตยางพารามาแจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและแปลค่าโดยการบรรยาย

ตอนที่ 3 นำข้อมูลด้านปัญหาข้อเสนอนั้นและความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา มาแจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและแปลค่าโดยการบรรยาย

ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$1. \text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น} \times 100}{\text{ความถี่ทั้งหมด}}$$

$$2. \text{ค่าเฉลี่ย} \quad \bar{X} = \frac{\sum X_i}{N}$$

X_i = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

การให้คะแนนในการวัดปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรในตอนที่ 3 ดังนี้

ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด	ให้คะแนน 5
ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือมาก	ให้คะแนน 4
ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือปานกลาง	ให้คะแนน 3
ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือน้อย	ให้คะแนน 2
ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคำนวณหาช่วงคะแนนเพื่อพิจารณาระดับค่าเฉลี่ยดังนี้

$$\begin{aligned}
 & \text{จากแต้มคะแนนสูงสุดของปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ} = 5 \\
 & \text{จากแต้มคะแนนต่ำสุดของปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ} = 1 \\
 & \text{พิสัยของคะแนนเฉลี่ย} = \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} \\
 & = 5.00 - 1.00 \\
 & = 4.00
 \end{aligned}$$

จากการกำหนดให้ระดับของปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ มี 5 ระดับขั้น

$$\begin{aligned}
 & \text{อัตราภาคขั้น} = \text{พิสัย/จำนวนขั้น} \\
 & = 4/5 \\
 & = 0.80
 \end{aligned}$$

ช่วงคะแนนเพื่อพิจารณาความคิดเห็นมีดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.20 - 5.00 หมายถึง ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.40 - 4.19 หมายถึง ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.60 - 3.39 หมายถึง ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.80 - 2.59 หมายถึง ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.79 หมายถึง ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเทคโนโลยีการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร ข้อมูลด้านเทคโนโลยีการผลิตยางพารา และข้อมูลด้านปัญหา ข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา สำหรับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่ทำสวนยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 180 ราย ผลการศึกษาแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเทคโนโลยีการผลิตยางพารา

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านปัญหาข้อเสนอแนะและต้องการความช่วยเหลือในการผลิต

ยางพารา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร (ตารางที่ 1)

เพศ

เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเพศชาย ร้อยละ 70.55 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 29.45

อายุ

เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.78 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี อายุระหว่าง 21 - 30 ปี และอายุระหว่าง 51 - 60 คิดเป็นร้อยละ 33.89, 5.00 และ 3.33 ตามลำดับ เฉลี่ยเกษตรกรมีอายุประมาณ 42 ปี

ศาสนา

เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนสมาชิกในครอบครัว สมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัวและแรงงานจ้าง

เกษตรกรส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 4 - 5 คน คิดเป็นร้อยละ 63.89 รองลงมา มีสมาชิกในครอบครัว 6 - 7 คน และ 2 - 3 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และ 11.67 ตามลำดับ จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ยประมาณ 6 คน จำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัวของเกษตรกรส่วนใหญ่ระหว่าง 2 - 3 คน รองลงมาจำนวนระหว่าง 4 - 5 คน คิดเป็นร้อยละ 65.56 และ 31.11 ตามลำดับ เฉลี่ยจำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัวประมาณ 3 คน และเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่ไม่ใช้แรงงานจ้างคิดเป็นร้อยละ 91.66

ระดับการศึกษา

เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งหมดเรียนหนังสือโดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 คิดเป็นร้อยละ 54.44 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 คิดเป็นร้อยละ 43.89

ตารางที่ 1 แสดงพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	
เพศ		
ชาย	127	70.55
หญิง	53	29.45
อายุ		
21 - 30 ปี	9	5.00
31 - 40 ปี	61	33.89
41 - 50 ปี	104	57.78
51 - 60 ปี	6	3.33
อายุเฉลี่ย 42 ปี		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	
ศาสนา		
พุทธ	180	100
คริสต์	-	-
อิสลาม	-	-
อื่น ๆ	-	-
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
2-3 คน	21	11.27
4-5 คน	115	63.89
6-7 คน	40	22.22
มากกว่า 7 คน	4	2.22
จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 6 คน		
จำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัว		
2-3 คน	118	65.56
4-5 คน	56	31.11
มากกว่า 5 คน	6	3.33
จำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน		
แรงงานจ้าง		
ไม่จ้างแรงงาน	165	91.66
จ้างแรงงาน 1-2 คน	14	7.78
จ้างแรงงานมากกว่า 2 คน	1	0.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	
ระดับการศึกษา		
ไม่เรียนหนังสือ	-	-
เรียนหนังสือ	180	100
ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6	98	54.44
มัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6	79	43.89
สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6	3	1.67

ประเภทสวนยางพารา

สวนยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่เป็นสวนยางพาราสงเคราะห์คือ สวนยางพาราที่เกษตรกรได้รับการสงเคราะห์ให้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีจากสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางพาราเป็นระยะเวลา 5 ปี แล้วจะปลดปล่อยให้เกษตรกรดูแลเอง ร้อยละ 87.78 และสวนยางพาราไม่สงเคราะห์ร้อยละ 12.22

อาชีพหลัก

เกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีอาชีพหลัก (อาชีพที่ให้รายได้สูงสุด) คือ ทำสวนยางพารา ร้อยละ 80 รองลงมาคือ ทำสวนผลไม้, เลี้ยงสัตว์, ทำนา, ค้าขายและรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 13.89, 2.22, 1.67, 1.67 และ 0.55 ตามลำดับ

อาชีพรอง

เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพรองคือ ทำสวนผลไม้ ร้อยละ 84.44 รองลงมาคือ ทำสวนยางพารา ร้อยละ 11.67 และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 3.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ทำสวนยางพารา พื้นที่กรรมสิทธิ์และพื้นที่เช่า

พื้นที่ทำสวนยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งหมด เป็นพื้นที่กรรมสิทธิ์ของตนเอง เพราะเกษตรกรในภาคใต้ส่วนใหญ่ค่อนข้างจะมีฐานะดีกว่าภาคอื่น ๆ พื้นที่ทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่คือระหว่าง 11 - 20 ไร่ ร้อยละ 47.22 รองลงมาคือ ระหว่าง 21 - 30 ไร่ ต่ำกว่า 10 ไร่ ระหว่าง 31 - 40 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 28.89, 15 และ 3.89 ตามลำดับ เฉลี่ยเกษตรกรมีพื้นที่ทำสวนยางพาราประมาณ 21 ไร่

อายุสวนยางพารา

สวนยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 11 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมามีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี, ต่ำกว่า 10 ปีและอายุ ระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.78, 16.67 และ 5 ตามลำดับ เฉลี่ยอายุสวนยางพาราของ เกษตรกรประมาณ 20 ปี

แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

เงินทุนที่เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช นำมาใช้ ส่วนใหญ่เป็นเงินสงเคราะห์ที่ได้มาจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพารา ร้อยละ 30.28 รองลงมาคือ เงินทุนตนเองรวมกับเงินจากกองทุนสงเคราะห์, เงินทุนตนเองอย่างเดียว และกู้จาก ธ.ก.ส. คิดเป็นร้อยละ 14.44, 10 และ 2.22 ตามลำดับ

เหตุผลในการทำสวนยางพารา

เหตุผลในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ทางราชการส่งเสริม ร้อยละ 30.28 ปลูกกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ สภาพพื้นที่เหมาะสม มีรายได้ ตลอดทั้งปี และรายได้ดี คิดเป็นร้อยละ 23.18, 21.50, 12.71 และ 12.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
N = 180		

ประเภทสวนยางพารา		
สงเคราะห์	158	87.78
ไม่สงเคราะห์	22	12.12
อาชีพหลัก (อาชีพที่ให้รายได้สูงสุด)		
สวนยางพารา	144	80
สวนผลไม้	25	13.89
ทำนา	3	1.67
เลี้ยงสัตว์	4	2.22
ค้าขาย	3	1.67
รับราชการ	1	0.55
อาชีพรอง		
สวนยางพารา	21	11.67
สวนผลไม้	152	84.44
อื่น ๆ	7	3.89
พื้นที่ทำสวนยางพารา		
ต่ำกว่า 10 ไร่	27	15
11 - 20 ไร่	85	47.22
21 - 30 ไร่	52	28.89
31 - 40 ไร่	7	3.89
=====		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	
41 - 50 ไร่	5	2.78
มากกว่า 50 ไร่	4	2.22
พื้นที่เฉลี่ย 21.27 ไร่		
พื้นที่กรรมสิทธิ์ของตนเอง	180	100
พื้นที่เช่า	-	-
อายุสวนยางพารา		
ต่ำกว่า 10 ปี	30	16.67
11 - 20 ปี	72	40
21 - 30 ปี	68	37.78
31 - 40 ปี	9	5
มากกว่า 40 ปี	1	0.55
อายุสวนยางเฉลี่ย 19.98 ปี		
แหล่งเงินทุน		
เงินทุนตนเอง	18	10
จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	132	30.33
กู้จาก ธ.ก.ส.	4	2.22
เงินทุนตนเองและกองทุนสงเคราะห์	26	14.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	

เหตุผลในการทำสวนยางพารา (n = 535)*		
ทางราชการส่งเสริม	162	30.28
ปลูกกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ	124	23.18
รายได้ดี	66	12.33
สภาพพื้นที่เหมาะสม	115	21.50
มีรายได้ตลอดทั้งปี	68	12.71

* = ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเทคโนโลยีการผลิตยางพารา

แหล่งพันธุ์ยางพารา (ตารางที่ 2)

พันธุ์ยางพาราที่เกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชปลูกส่วนใหญ่ นำมาจากกองทุนส่งเสริมการทำสวนยางพารา ร้อยละ 45.56 รองลงมาคือ เพาะพันธุ์เอง ร้อยละ 29.44 และซื้อมาจากเอกชน ร้อยละ 25

พันธุ์ยางที่ปลูก (ตารางที่ 2)

พันธุ์ยางที่เกษตรกรปลูกส่วนใหญ่คือ พันธุ์ RRIM 600 คิดเป็นร้อยละ 74.44 เพราะยางพาราพันธุ์ RRIM 600 จะให้ผลผลิตดี ปริมาณน้ำยางมาก ด้านทานโรคและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รองลงมาคือพันธุ์ PB 261, พันธุ์ PB 255 และพันธุ์ BPM 24 คิดเป็นร้อยละ 15.56, 7.78 และ 2.22 ตามลำดับ เหตุผลที่เกษตรกรปลูกยางพันธุ์ PB 261 และ PB 255 น้อยกว่าเพราะ ยางพันธุ์ PB 261 และ PB 255 จะให้น้ำยางข้นและน้ำหนักดีกว่าปริมาณน้ำยางน้อยและด้านโรคน้อยกว่ายางพันธุ์ RRIM 600

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปลูกยางพารา (ตารางที่ 3)

เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ปลูกยาง โดยวิธีติดตาเขียว ร้อยละ 39.44 เพราะเป็นวิธีที่สะดวกและยางเจริญเติบโตเร็วจึงลงมาใช้วิธีติดตาในแปลงร้อยละ 36.11 เพราะเป็นวิธีที่ประหยัดแต่เกษตรกรต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษในการติดตา และปลูกยางโดยใช้ยางชำถุง ร้อยละ 24.45 เพราะเป็นวิธีที่สะดวกแต่ยางจะเจริญเติบโตช้ากว่าการปลูกโดยวิธีการติดตา

การวางแผนปลูก (ตารางที่ 3)

การวางแผนปลูกยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่คำนึงถึงการวางแผนปลูกตามสภาพพื้นที่ลาดชันควนเขา ร้อยละ 49.67 เพราะสภาพพื้นที่สวนยางพาราส่วนใหญ่จะเป็นที่ลาดชันควนเขา รองลงมาคือการวางแผนปลูกไม่ให้ต้นยางด้านลม การวางแผนปลูกตามความงามและการวางแผนปลูกให้ได้ต้นยางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.61, 6.82 และ 3.90 ตามลำดับ

จำนวนต้นยางต่อไร่ (ตารางที่ 3)

จำนวนต้นยางที่เกษตรกรปลูกส่วนใหญ่จำนวน 80 ต้น/ไร่ ร้อยละ 41.67 จำนวน 70 ต้น/ไร่ ร้อยละ 33.89 และจำนวน 75 ต้น/ไร่ ร้อยละ 24.44 เหตุผลเพราะทางกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพารากำหนดมาให้ถ้าพื้นที่ลาดชันควนเขาจะปลูก 80 ต้น/ไร่ เพื่อป้องกันการพังทลายของต้นยางจึงปลูกแน่นกว่า ส่วนพื้นที่ราบหรือลาดชันเล็กน้อยจะปลูก 70 ต้น/ไร่ และ 75 ต้น/ไร่ จะปลูกยางหลวมกว่าเพราะรากยางจะได้หาอาหารได้อย่างเต็มที่ยางจะเจริญเติบโตได้เร็ว

ระยะปลูกและเหตุผล (ตารางที่ 3)

ระยะห่างระหว่างต้นยางและแถวยาง เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ระยะปลูก 3 X 7 เมตร ร้อยละ 41.67 รองลงมาคือ ระยะ 3 X 8 เมตร ร้อยละ 33.89 ระยะ 3 X 7.5 เมตร ร้อยละ 24.44 เหตุผลที่เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ระยะปลูกยางระยะนี้เพราะว่าเจ้าหน้าที่การเกษตรแนะนำ ร้อยละ 90 คือ ระยะ 3 X 7 เมตร จะใช้ปลูกในพื้นที่ลาดชันควนเขาจะปลูกยางพาราหนาแน่นกว่าพื้นที่ราบเพื่อป้องกันการพังทลายของต้นยางเนื่องจากลม ส่วนระยะ 3 X 8 เมตรและระยะ 3 X 7.5 เมตร จะใช้ปลูกในพื้นที่ราบลมไม่แรงจะปลูกหนาแน่นน้อยกว่าพื้นที่ลาดชันเพราะรากยางพาราสามารถหาธาตุอาหารได้ดีกว่าและป้องกันการแย่งธาตุอาหารกันและเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลาปลูกยางพารา (ตารางที่ 3)

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ปลูกยางพาราในช่วงต้นฤดูฝน ร้อยละ 82.78 เพราะต้นยางพาราจะได้รับน้ำอย่างเต็มที่ และปลูกในช่วงปลายฤดูฝน ร้อยละ 17.22

ตารางที่ 2 พันธุ์ยาง

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน) N = 180	ร้อยละ
แหล่งพันธุ์ยาง		
เพาะขยายพันธุ์เอง	53	29.44
กองทุนสงเคราะห์ ชื่อมาจากเอกชน	82	45.56
	45	25.00
พันธุ์ยางที่ปลูก		
PB 261	28	15.56
BPM 24	4	2.22
RRIM 600	134	74.44
PR 255	14	7.78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 การปลูกและการวางแผน

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
N = 180		
วิธีการปลูกยางพารา		
ติดตามแปลง	65	36.11
ติดตามเที่ยว	71	39.44
ยางชำถุง	44	24.45
การวางแผนปลูก (n = 308)*		
วางไม่ให้ด้านลม	122	39.61
วางตามความงาม	21	6.82
วางให้ได้ต้นยางมากที่สุด	12	3.90
วางตามสภาพพื้นที่ลาดชันควนเขา	153	49.67
จำนวนต้นยางที่ปลูกต่อไร่		
70 ต้น	61	33.89
75 ต้น	44	24.44
80 ต้น	75	41.67
ระยะปลูก		
3 X 7 เมตร	75	41.67
3 X 7.5 เมตร	44	24.44
3 X 8 เมตร	61	33.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	
เหตุผล		
ราชการแนะนำ	162	90
อื่น ๆ	18	10
ช่วงเวลาปลูกยาง		
ต้นฤดูฝน	149	82.78
ปลายฤดูฝน	31	17.22
อื่น ๆ	-	-

* = ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การใส่ปุ๋ย (ตารางที่ 4)

จากการศึกษาข้อควรคำนึงในการใส่ปุ๋ยยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่คือ ใส่ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การเกษตร ร้อยละ 42.90 รองลงมา คือ ใส่ตามอายุยางและการเจริญเติบโต ร้อยละ 38.15 ใส่ตามความเหมาะสมของดิน ร้อยละ 14.46 และใส่ไม่แน่นอน ร้อยละ 4.49 และช่วงเวลาที่เหมาะสมที่เกษตรกรคิดว่าใส่ปุ๋ยได้ผลดีที่สุดคือ ช่วง หลังยางผลัดใบ ร้อยละ 43.01 รองลงมาคือ ต้นฤดูฝน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 34.93 และ ก่อนยางผลัดใบ คิดเป็นร้อยละ 22.06

สูตรปุ๋ยและอัตราการใช้ปุ๋ย (ตารางที่ 4)

จากการศึกษาสูตรปุ๋ยที่เกษตรกรใช้ในระยะเวลาก่อนเปิดกรีตส่วนใหญ่คือสูตร 18 - 4 - 5 ร้อย ละ 42.22 รองลงมาคือปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 ร้อยละ 28.89, สูตร 4 - 4 - 9 ร้อยละ 21.67 และสูตร 18 - 10 - 6 ร้อยละ 7.22 ปริมาณปุ๋ยที่เกษตรกรส่วนใหญ่ใส่/ไร่/ปี คือ 50 - 60 กก. ร้อยละ 62.78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงมาคือ 61 - 70 ก.ก., 71 - 80 ก.ก., 91 - 100 ก.ก. และ 81 - 90 ก.ก. คิดเป็นร้อยละ 16.11, 11.67, 2.78, 6.66 ตามลำดับเฉลี่ยเกษตรกรใส่ปุ๋ยปีละ 63 ก.ก.

สวนสุตรปุ๋ยที่เกษตรกรใช้ในระยะเวลาหลังเปิดกรีดสวนใหญ่คือสูตร 15 - 15 - 15 ร้อยละ 75 รองลงมาคือปุ๋ยสูตร 18 - 4 - 5 ร้อยละ 22.78 และปุ๋ยสูตร 4 - 4 - 9 ร้อยละ 2.22 ปริมาณปุ๋ยที่เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราส่วนใหญ่ใส่ในระยะเวลาหลังเปิดกรีด/ไร่/ปี คือ 50 - 60 ก.ก. ร้อยละ 59.44 รองลงมาคือ 61 - 70 ก.ก., 71 - 80 ก.ก., 91 - 100 ก.ก. และ 81 - 90 ก.ก. คิดเป็นร้อยละ 12.78, 11.11, 9.44 และ 7.22 ตามลำดับ เฉลี่ยเกษตรกรใส่ปุ๋ยปีละ 65.50 ก.ก./ไร่ และเหตุผลในการใส่ปุ๋ยของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่การเกษตรแนะนำ ร้อยละ 93.33 รองลงมาคือเพื่อนบ้านแนะนำ ร้อยละ 6.67

ตารางที่ 4 การใส่ปุ๋ย

รายการ	เกษตรกร จำนวน (คน) N = 180	ร้อยละ
ข้อควรคำนึงในการใส่ปุ๋ย (n = 401)*		
ใส่ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่	172	42.90
ใส่ตามความเหมาะสมของดิน	58	14.46
ใส่ตามอายุยางและการเจริญเติบโต	153	38.15
ใส่ไม่แน่นอน	18	4.49
ช่วงเวลาใส่ปุ๋ยไม่ผลดี (n = 272)*		
ช่วงต้นฤดูฝน	95	34.93
ช่วงฤดูแล้ง	-	-
ก่อนยางผลัดใบ	60	22.06
หลังยางผลัดใบ	117	43.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	
สูตรปุ๋ยระยะก่อนเปิดกรีด		
สูตร 15 - 15 - 15	52	28.89
สูตร 4 - 4 - 9	39	21.67
สูตร 18 - 4 - 5	76	42.22
สูตร 18 - 10 - 6	13	7.22
จำนวนปุ๋ย/ไร่/ปี		
50 - 60 ก.ก.	113	62.78
61 - 70 ก.ก.	29	16.11
71 - 80 ก.ก.	21	11.67
81 - 90 ก.ก.	5	2.78
91 - 100 ก.ก.	12	6.66
จำนวนปุ๋ย/ไร่/ปี เฉลี่ย 62.89 ก.ก.		
สูตรปุ๋ยระยะหลังเปิดกรีด		
สูตร 15 - 15 - 15	135	75
สูตร 4 - 4 - 9	4	2.22
สูตร 18 - 4 - 5	41	22.78
จำนวนปุ๋ย/ไร่/ปี		
50 - 60 ก.ก.	107	59.44
61 - 70 ก.ก.	23	12.78
71 - 80 ก.ก.	20	11.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	
81 - 90 ก.ก.	13	7.22
91 - 100 ก.ก.	17	9.44
จำนวนนุ้ย/ไร่/ปี เฉลี่ย 65.50 ก.ก.		
เหตุผลในการใส่นุ้ย		
ราชการแนะนำ	168	93.33
เพื่อนบ้านแนะนำ	12	6.67

* = ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การดูแลรักษา (ตารางที่ 5)

จากการศึกษาการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา เกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เกษตรกรใช้วิธีดายหญ้ามากที่สุด ร้อยละ 37.45 รองลงมาคือ การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช ร้อยละ 24.70 การปลูกพืชคลุมดิน ร้อยละ 20.32 และปลูกพืชแซม ร้อยละ 17.53 และช่วงเวลาในการกำจัดวัชพืชของเกษตรกรส่วนใหญ่คือ ก่อนใส่นุ้ยทุกครั้ง ร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ ทำเมื่อสังเกตเห็นวัชพืชขึ้นหนาแน่น ร้อยละ 36.11 และสุดท้ายคือ ทำไม่แน่นอน ร้อยละ 10.56

การควบคุมโรคและการตัดกิ่งแขนง (ตารางที่ 6)

จากการศึกษาเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีวิธีการควบคุมโรคยางพาราโดยวิธี ทำลายต้นยางที่เป็นโรคมามากที่สุด ร้อยละ 27.72 รองลงมาคือ ไม่กรีดยางอย่างลึกเกินไป ร้อยละ 23.22 ใช้สารเคมีควบคุม, การดูแลรักษา และสังเกตต้นยางอยู่เสมอ, ไม่มีการควบคุมและป้องกันโคนยางไม่ให้ความชื้น คิดเป็นร้อยละ 19.85, 16.48, 10.48 และ 2.25 ตามลำดับ ส่วนช่วงเวลาในการตัดกิ่งแขนงของเกษตรกรส่วนใหญ่คือ ตัดทุกช่วงเมื่อมีกิ่งแขนงขึ้น ร้อยละ 90.56 รองลงมาคือ ทำไม่แน่นอน ร้อยละ 9.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บเกี่ยวผลผลิต (ตารางที่ 7)

จากการศึกษาอายุยางพาราที่เกษตรกรสวนใหญ่เริ่มเปิดกรีดยางคือ อายุ 7 - 7.5 ปี ร้อยละ 56.67 รองลงมาคืออายุ 6 - 6.5 ปี ร้อยละ 19.45 และอายุ 8 - 8.5 ปี ร้อยละ 4.44 ขนาดเส้นรอบวงลำต้นของยางพาราที่เกษตรกรสวนใหญ่เริ่มเปิดกรีดยางคือ ขนาด 50 ซม. ร้อยละ 69.44 รองลงมาคือขนาด 60 ซม. ร้อยละ 25.56 และขนาด 40 ซม. ร้อยละ 5.00 และระบบกรีดยางที่เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชสวนใหญ่ใช้คือ กรีดยางวันเว้นวัน ร้อยละ 62.22 และระบบกรีดยางสองวันเว้นวัน ร้อยละ 37.78 และเกษตรกรในผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชสวนใหญ่ไม่ใช้สารเคมีเร่งน้ำเพราะมีผลกระทบต่อผลผลิตน้ำยางในระยะยาวลดลงและเหตุผลที่ใช้สารเคมีเร่งน้ำยางคือจะใช้เฉพาะช่วงที่ผลผลิตต่ำ

หลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิต (ตารางที่ 8)

เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งหมดขายยางแผ่นผลผลิตยางพาราในปี พ.ศ. 2540 ของเกษตรกรสวนใหญ่ อยู่ระหว่าง 201-250 ก.ก./ไร่ ร้อยละ 75 และระหว่าง 151 - 200 ก.ก./ไร่ , 251 - 300 ก.ก./ไร่ คิดเป็นร้อยละ 17.78, 7.22 ตามลำดับ เฉลี่ยผลผลิตยางพาราของเกษตรกรในปี พ.ศ. 2540 ประมาณ 240 ก.ก./ไร่ ราคาขายพาราของเกษตรกรสวนใหญ่ อยู่ระหว่าง 16 - 20 บาท/ก.ก. ร้อยละ 79.44 และราคาระหว่าง 21 - 25 บาท/ก.ก. ร้อยละ 20.56 เฉลี่ยราคาประมาณ 20บาท/ก.ก. ซึ่งรายได้จากการทำสวนยางพาราเกษตรกรทั้งหมดคิดว่ารายได้จากการทำสวนยางพาราคู่มาต่อการลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 การดูแลรักษา

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	

การกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา (n = 251)*		
ดายหญ้า	94	37.45
ใช้สารเคมี	62	24.70
ปลูกพืชคลุมดิน	51	20.23
ปลูกพืชแซม	44	17.53
ช่วงเวลาในการกำจัดวัชพืช		
ก่อนใส่ปุ๋ยทุกครั้ง	96	53.33
หลังใส่ปุ๋ยทุกครั้ง	-	-
ทำเมื่อสังเกตว่าวัชพืชขึ้นหนาแน่น	65	36.11
ไม่แน่นอน	19	10.56

* = ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 การควบคุมโรคและการตัดแต่งกิ่ง

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	

การควบคุมโรคยางพารา (n = 267)*		
ป้องกันโคนยางไม่ให้ความชื้น	6	2.25
ไม่กรีดย่นน้ำยางลึกจนเกินไป	62	23.22
ทำลายต้นยางที่เป็นโรค	74	27.72
ดูแลรักษาและสังเกตต้นยางอยู่เสมอ	44	16.48
ใช้สารเคมีควบคุม	53	19.85
ไม่ควบคุม	28	10.48
การตัดแต่งกิ่งแขนง		
ทุกช่วงเมื่อมีกิ่งแขนงขึ้น	163	90.56
ไม่แน่นอน	17	9.44
=====		

* = ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 การเก็บเกี่ยวผลผลิต

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	

อายุยางเริ่มเปิดกรีต		
6 - 6.5 ปี	35	19.45
7 - 7.5 ปี	137	76.11
8 - 8.5 ปี	8	4.44
อายุยางพาราเริ่มเปิดกรีตเฉลี่ย 7 ปี		
ขนาดเส้นรอบลำต้น		
40 ซม.	9	5.00
50 ซม.	125	69.44
60 ซม.	46	25.56
ขนาดเส้นรอบลำต้นเฉลี่ย 52.06 ซม.		
ระบบกรีตยาง		
กรีตสองวันเว้นวัน	68	37.78
กรีตสามวันเว้นวัน	112	62.22
การใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง		
ไม่ใช้	176	97.78
ใช้	4	2.22
=====		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 หลังการเก็บเกี่ยว

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	

การจำหน่ายผลผลิต		
ขายยางแผ่น	180	100
ขายน้ำยางสด	-	-
ผลผลิตยางแผ่น ปี พ.ศ. 2540		
151 - 200 ก.ก./ไร่	22	17.78
201 - 250 ก.ก./ไร่	135	75
251 - 300 ก.ก./ไร่	23	7.22
ผลผลิตเฉลี่ย 240.44 ก.ก./ไร่		
ราคาเฉลี่ย (ยางแผ่นรมควัน)		
16 - 20 บาท/ก.ก.	143	79.44
21 - 25 บาท/ก.ก.	37	20.56
ราคาเฉลี่ย 20 บาท/ก.ก.		
รายได้จากการทำสวนยางพาราส่วนใหญ่มาจาก		
ขายยางแผ่นมากกว่า	180	100
ขายน้ำยางสดมากกว่า	-	-
ความคุ้มค่าต่อการลงทุนทำสวนยางพารา		
คุ้มค่า	180	100
ไม่คุ้มค่า	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ปัญหาข้อเสนอและความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา

(ตารางที่ 9)

ปัญหาข้อเสนอแนะ และความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่ จากการศึกษาพบว่าปัญหาเรื่องพันธุ์ยางให้ผลผลิตต่ำ ส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 93.30, ค่าเฉลี่ย 2.03) ในขั้นตอนการปลูก ปัญหาเรื่องการขุดหลุมและการวางแนวส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 95.56, ค่าเฉลี่ย 1.98) ปัญหาเรื่องความหนาแน่นของต้นยางส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 52.22, ค่าเฉลี่ย 1.47) ปัญหาเรื่องสภาพพื้นดินและการพังทลายส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 75, ค่าเฉลี่ย 2.12) ในขั้นตอนการดูแลรักษา ปัญหาเรื่องการใส่ปุ๋ยส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 70, ค่าเฉลี่ย 2.22) ปัญหาเรื่องการทำจัดวัชพืชส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 50.56, ค่าเฉลี่ย 2.19) ปัญหาเรื่องโรคและศัตรูยางส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 46.67, ค่าเฉลี่ย 2.68) และปัญหาเรื่องการควบคุมโรคส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 37.22, ค่าเฉลี่ย 2.33) ในขั้นตอนการเก็บเกี่ยวผลผลิต ปัญหาเรื่องระยะเปิดกรีดที่เหมาะสมส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 67.22, ค่าเฉลี่ย 1.32) ปัญหาเรื่องระบบกรีดส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 72.22, ค่าเฉลี่ย 1.77) ปัญหาเรื่องเครื่องมืออุปกรณ์ส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 62.78, ค่าเฉลี่ย 1.62) และขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ปัญหาเรื่องการทำยางแผ่นชั้นดีส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 57.22, ค่าเฉลี่ย 3.45) ปัญหาเรื่องราคายางส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 78.89, ค่าเฉลี่ย 4.75) และปัญหาเรื่องตลาดยางพาราที่ขายผลผลิตได้ราคาดีส่วนใหญ่ระดับปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 48.89, ค่าเฉลี่ย 4.03)

ความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพาราจากรัฐ (ตารางที่ 10)

จากการศึกษาความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ร้อยละ 97.78 ต้องการให้รัฐบาลแก้ปัญหาเรื่องราคายางตกต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 ปัญหาข้อเสนอนะและความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา

ปัญหาเรื่อง	จำนวน (คน)										ค่าเฉลี่ย \bar{X}
	N = 180										
	ระดับปัญหา										
5 มากที่สุด		4 มาก		3 ปานกลาง		2 น้อย		1 น้อยที่สุด			
ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ		
พันธุ์ยาง											
- ให้ผลผลิตน้อย	-	-	1	0.56	8	4.44	168	93.33	3	1.67	2.03
การปลูก											
- การขุดหลุมและวางแนว	-	-	-	-	2	1.11	172	95.56	6	3.33	1.98
- ความหนาแน่นของต้นยาง	-	-	-	-	-	-	86	47.78	94	52.22	1.47
- สภาพพื้นดิน, การพังทลาย	-	-	-	-	34	18.89	135	75.00	11	6.11	2.12
การดูแลรักษา											
- การใส่ปุ๋ย	-	-	-	-	47	26.11	126	70.00	7	3.89	2.22
- การกำจัดวัชพืช	-	-	-	-	62	34.44	91	50.56	27	15	2.19
- โรคและศัตรูยาง	-	-	20	11.11	84	46.67	76	42.22	-	-	2.68
- การควบคุมโรค	-	-	15	8.33	67	37.22	62	34.44	36	20	2.33
การเก็บเกี่ยวผลผลิต											
- ระยะเวลาเปิดกรีด	-	-	-	-	-	-	59	32.78	121	67.22	1.32
- ระบบกรีด	-	-	-	-	-	-	139	77.22	41	22.78	1.77
- เครื่องมืออุปกรณ์	-	-	-	-	-	-	113	62.78	67	37.22	1.62
หลังการเก็บเกี่ยว											
- การทำยางแผ่นชั้นดี	21	11.67	48	26.67	103	57.22	8	4.44	-	-	3.45
- ราคาขาย	142	78.89	31	17.22	7	3.89	-	-	-	-	4.75
- ตลาดขาย	54	30	88	49.89	28	15.56	10	5.56	-	-	4.03

- หมายเหตุ**
- 4.20 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด
 - 3.40 - 4.19 หมายถึง มาก
 - 2.60 - 3.39 หมายถึง ปานกลาง
 - 1.80 - 2.59 หมายถึง น้อย
 - 1.00 - 1.79 หมายถึง น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 ความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐ (คำถามปลายเปิด)

รายการ	เกษตรกร	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	N = 180	

ความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐ		
เพิ่มราคายางให้สูงขึ้น	176	97.78
ลดราคาน้ำและยาฆ่าแมลง	4	2.22
=====		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเทคโนโลยีในการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน 180 คน โดยแบ่งข้อมูลทำการศึกษากออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของการเกษตร ตอนที่ 2. ข้อมูลด้านเทคโนโลยีในการผลิตยางพารา และตอนที่ 3. ข้อมูลด้านปัญหาข้อเสนอแนะและความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา สรุปผลได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

ผลการวิจัย เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 70.55 มีอายุเฉลี่ย 42 ปี นับถือศาสนาพุทธทั้งหมด จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 6 คน จำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัวเฉลี่ย 3 คน และเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ใช้แรงงานจ้างร้อยละ 91.67 เกษตรกรทั้งหมดเรียนหนังสือส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 สวณยางพาราของเกษตรกรร้อยละ 87.78 เป็นสวณยางพาราสงเคราะห์คือ สวณยางพาราที่เกษตรกรได้รับการสงเคราะห์ให้ปลูกแทนด้วยยางพาราพันธุ์ดี จากสำนักงานสงเคราะห์การทำสวณยางพาราเป็นระยะเวลา 5 ปี แล้วจะปลดปล่อยให้เกษตรกรดูแลเอง อาชีพหลักที่ให้รายได้สูงสุดของเกษตรกรคือ ทำสวณยางพาราร้อยละ 80 อาชีพรองร้อยละ 84.44 คือ ทำสวณผลไม้ โดยเฉลี่ยเกษตรกรมีพื้นที่ทำสวณยางพาราประมาณ 21 ไร่ เป็นพื้นที่กรรมสิทธิ์ทั้งหมด อายุสวณยางเฉลี่ยประมาณ 20 ปี เงินทุนที่ใช้ในการทำสวณยางพาราส่วนใหญ่มาจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวณยางพาราให้ ร้อยละ 73.33 เหตุผลในการทำสวณยางพาราสวณใหญ่ ร้อยละ 30.28 คือ ทางราชการส่งเสริมเพราะอยู่ใกล้กับหน่วยงานราชการและมีการส่งเสริมอย่างทั่วถึง

ข้อมูลด้านเทคโนโลยีในการผลิตยางพารา

พันธุ์ยางพาราของเกษตรกรสวณใหญ่ร้อยละ 45.56 ได้มาจากกองทุนสงเคราะห์ เพราะสวณยางพาราของเกษตรกรสวณใหญ่เป็นสวณยางพาราสงเคราะห์ พันธุ์ยางที่เกษตรกรปลูกร้อยละ 74.44 คือพันธุ์ RRIM 600 เพราะให้ผลผลิตดี เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และภูมิอากาศของภาคใต้ พื้นที่ลาดเทหรือควนเขา สภาพอากาศร้อน ชื้น ฝนตกชุก และลมแรง เกษตรกรร้อยละ 39.44 ปลูกยางพาราโดยวิธีติดตามเขี้ยวเพราะได้รับการติดตามด้วยยางพันธุ์ดี และสะดวกในการปลูก การวางแผนปลูกยางพาราของเกษตรกรร้อยละ 49.67 จะวางแผนตามสภาพพื้นที่เพราะสวณยางพาราของเกษตรกรในภาคใต้ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ลาดเทติดภูเขา จะต้องวางแผนปลูกตามแนวระดับ หรือวางแผนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวณไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวปลูกเป็นขั้นบันได เพื่อป้องกันการชะล้างและการพังทลายของหน้าดิน จำนวนต้นยางที่ปลูกต่อไร่เกษตรกรสวนใหญ่ปลูกยางพาราจำนวน 80 ต้น/ไร่ และใช้ระยะปลูก 3 X 7 เมตร ไร่ละ 41.67 เพราะทางกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพาราแนะนำ เกษตรกรสวนใหญ่ไร่ละ 82.78 ปลูกยางพาราช่วงต้นฤดูฝน เพราะต้นยางพาราจะได้รับน้ำอย่างเพียงพอ ข้อควรคำนึงในการใส่ปุ๋ยของเกษตรกรไร่ละ 42.90 คือ ใส่ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพารา ช่วงเวลาที่เกษตรกรสวนใหญ่คิดว่าใส่ปุ๋ยได้ผลดี คือ หลังยางพาราผลัดใบ เพราะใบยางที่ผลิออกมาใหม่จะได้ใช้ประโยชน์จากปุ๋ยเต็มที่ เป็นการเร่งให้ใบยางแก่เร็วและกรีดได้เร็ว ยางพาราในระยะก่อนเปิดกรีด เกษตรกรสวนใหญ่ไร่ละ 42.22 ใส่ปุ๋ยสูตร 18 - 4 - 5 อัตราเฉลี่ย 63 ก.ก./ไร่/ปี เพราะเป็นปุ๋ยที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพาราแนะนำให้ใช้กับยางพาราในระยะก่อนเปิดกรีด ในอัตราอย่างต่ำ 50 ก.ก./ไร่/ปี ส่วนยางพาราในระยะหลังเปิดกรีดแล้วเกษตรกรไร่ละ 75 ใส่ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 อัตราเฉลี่ย 65.50 ก.ก./ไร่/ปี เพราะเป็นปุ๋ยที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพาราแนะนำให้ใช้กับยางพาราที่เปิดกรีดแล้ว เพราะปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 เหมาะสำหรับดินทุกชนิด ปริมาณปุ๋ยเฉลี่ยที่ใส่ยางพาราในระยะเปิดกรีดแล้วจึงสูงกว่าในระยะก่อนเปิดกรีดเพราะยางพาราที่เปิดกรีดแล้วจะต้องให้ผลผลิตน้ำยางออกมามานั้นจะต้องใส่ปุ๋ยบำรุงต้นยางปริมาณเพิ่มขึ้น เกษตรกรไร่ละ 37.45 กำจัดวัชพืชในสวนยางพาราโดยวิธีดายหญ้าเพราะเป็นวิธีที่สะดวก และไม่ส่งผลกระทบต่อต้นยางเหมือนการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช ช่วงเวลาในการกำจัดวัชพืช เกษตรกรไร่ละ 53.33 ทำก่อนใส่ปุ๋ยทุกครั้งเพื่อป้องกันวัชพืชแย่งปุ๋ยต้นยางพารา วิธีการควบคุมโรคยางพาราเกษตรกรไร่ละ 50.94 ควบคุมโรคยางพาราโดยไม่กรีดหน้ายางลิกกินไปและทำลายต้นยางที่เป็นโรค เพราะการกรีดหน้ายางลิกกินไปเป็นสาเหตุของการเกิดโรคยางพาราหลายชนิด เช่น โรคเปลือกแห้ง โรคเส้นดำ และการทำลายต้นยางที่เป็นโรคเพราะ โรคบางชนิดเช่น โรครากขาวซึ่งเกิดจากเชื้อรา *Formes lignosus* เป็นโรคที่ระบาดและรักษายากการควบคุมโรคที่ดีที่สุดคือ การเผาทำลายต้นยางที่เป็นโรคเพื่อลดแหล่งเชื้อรา เกษตรกรไร่ละ 90.56 มีการตัดกิ่งแขนงยางทุกช่วงเมื่อมีกิ่งแขนงขึ้นเพราะเป็นวิธีที่สะดวก และไม่เป็นภาระหนักกับเกษตรกร เกษตรกรไร่ละ 56.67 เริ่มเปิดกรีดยางมีอายุ 7 ปี และมีขนาดเส้นรอบลำต้นประมาณ 50 ซม. ไร่ละ 69.44 เพราะระยะเปิดกรีดยางที่เหมาะสมคือ ยางอายุ 7 ปี และมีขนาดเส้นรอบลำต้นไม่ต่ำกว่า 50 ซม. เกษตรกรไร่ละ 62.22 ใช้ระบบกรีดยางกรีดครั้งต้นวันเว้นสามวัน เพราะสวนใหญ่เป็นการเปิดกรีดยางหลังจาก 3 ปีไปแล้ว และเป็นการกรีดเปลือกงอกใหม่ เกษตรกรไร่ละ 97.78 ไม่ใช้สารเคมีเร่งน้ำยางเพราะการใช้สารเคมีเร่งน้ำยางจะมีผลกระทบต่อการผลิตปริมาณน้ำยางในระยะยาว เกษตรกรทั้งหมดขายยางแผ่น ผลิตในปี พ.ศ. 2540 เฉลี่ย 240 ก.ก./ไร่/ปี เฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันละ 1.5 ก.ก./ไร่ ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 20.42 บาท รายได้จากการทำสวนยางมาจากการขายยางแผ่นทั้งหมด ซึ่งเกษตรกรทั้งหมดคิดว่ารายได้จากการทำสวนยางพาราคุ้มค่าต่อการลงทุน

ข้อมูลด้านปัญหาข้อเสนอแนะและความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา

ปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 78.89, ค่าเฉลี่ย 4.75) คือ ปัญหาเรื่องราคายางตกต่ำมากที่สุด ซึ่งต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน เพราะในปี พ.ศ. 2541 ราคายางพาราตกต่ำมากที่สุดคือยางแผ่นราคาเฉลี่ยเพียงกิโลกรัมละ 19 บาท รองลงมาปัญหาเรื่องตลาดจำหน่ายยางให้ได้ราคาดีหายได้ยาก (ร้อยละ 48.89, ค่าเฉลี่ย 4.03) เพราะเกษตรกรโดนกดราคาจากพ่อค้าคนกลางทำให้ขายผลผลิตได้ในราคาที่ต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งรัฐบาลต้องมีการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มขายผลผลิต เพื่อให้มีอำนาจในการต่อรองราคา

สรุปความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 97.78 ต้องการให้รัฐบาลแก้ปัญหาราคายางตกต่ำ โดยอาจจะแทรกแซงตลาดยางพารา หรือส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการทำยางแผ่นคุณภาพดีให้แก่เกษตรกรเพื่อที่จะขายได้ในราคาสูงขึ้น เพราะราคายางเป็นเส้นเลือดใหญ่หล่อเลี้ยงชีวิตเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลควรดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราอย่างจริงจัง ในเรื่องการแก้ปัญหาราคายางพาราสูงขึ้นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้กับเกษตรกร
2. เกษตรกรควรได้รับคำแนะนำการใช้เทคโนโลยีในการทำยางแผ่นคุณภาพดีให้เหมาะสมขึ้น เพราะยางแผ่นที่มีคุณภาพดีสามารถสู้ราคากับผู้ผลิตยางพาราอื่น ๆ ในตลาดโลกได้
3. ปัญหาในการวิจัยคือ เกษตรกรทำแบบสอบถามเองไม่ค่อยได้เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- ดิเรก ฤกษ์ห่วย. 2527. หลักและวิธีการส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนู ณ สงขลา. 2529. การตัดแต่งกิ่ง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.
- ปัญญา หิรัญรัมย์. 2525. ความรู้พื้นฐานการส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์สารมวลชน จำกัด.
- มงคล ชาวเรือ. 2528. เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตในท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- รัตน์ เพชรจันทร์. 2527. ยางพารา. กรุงเทพฯ : ศรีเมืองการพิมพ์.
- วิจิต สุวรรณปรีชา. 2530. ยางพารา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สถาบันวิจัยยาง. 2532. การปลูกสร้างสวนยาง 2532. กรุงเทพฯ : วิตตอรีเพาเวอร์พอยต์.
- สถาบันวิจัยยาง. 2536. ยาง 2536. กรุงเทพฯ : เซเว่นพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด
- สถาบันวิจัยยาง. 2536. รายงานประจำปี 2536. กรุงเทพฯ : เซเว่นพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด
- สมเกียรติ ไตรรักษา. 2531. โรคแมลงศัตรูพืช. กรุงเทพฯ : ศรีเมืองการพิมพ์.
- สมจิตร ชัยภักดี. 2525. เทคโนโลยีที่เหมาะสม. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.
- สมศักดิ์ วรรณศิริ. 2531. ยางพารา. นนทบุรี : สหมิตรออฟเซท.
- สุรพงษ์ โพธิ์วิทูรธรรม. 2531. การปลูกพืชคลุมยาง. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2540. การปลูกยางพารา 2540. กรุงเทพฯ : เซเว่นพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2539. แผนงานและข้อมูล 2539. นครศรีธรรมราช : เซเว่นพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด
- อุดม โกสยสุก. 2536. การทำยางแผ่นชั้นดี. กรุงเทพฯ : ศรีเมืองการพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง

เทคโนโลยีการผลิตยางพาราของเกษตรกร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเทคโนโลยีการผลิตยางพารา
 - ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านปัญหาข้อเสนอนะและความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา
2. ข้อมูลและคำตอบต่างๆ ในแบบสอบถามเป็นความลับเฉพาะตัว จะไม่นำมาเปิดเผยให้เป็นความเสียหายต่อท่าน
3. กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่างและเติมข้อความตามความเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

1. เพศชายหญิง อายุ ปี
ศาสนา พุทธ
..... อิสลาม
..... คริสต์
..... อื่นๆ (ระบุ).....
2. จำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด คน
3. จำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัวมีทั้งหมด คน
เป็นชาย คน เป็นหญิง คน แรงงานจ้าง คน
4. ระดับการศึกษา
..... ไม่ได้เรียนหนังสือ เรียนหนังสือจบการศึกษาชั้น(ระบุ).....
5. ประเภทสวนยางพารา
..... สดเคราะห์ ไม่สดเคราะห์
..... อื่นๆ (ระบุ).....
6. อาชีพหลัก (หมายถึงอาชีพที่ให้รายได้สูงสุด)
อาชีพรอง
7. พื้นที่ทำสวนยางจำนวน ไร่ เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง ไร่
เช่าจากบุคคลอื่น ไร่
พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้วจำนวน ไร่ พื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิตจำนวน ไร่
8. ท่านปลูกยางมาแล้วปี จำนวนไร่
9. เงินทุนที่ใช้ในการทำสวนยางท่านได้มาจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
..... เงินทุนตนเอง ู้จากธนาคารพาณิชย์
..... ู้จากกองทุนสงเคราะห์ ู้จาก ธกส.
..... ู้จากสหกรณ์การเกษตร ู้ยืมญาติพี่น้อง
..... อื่น ๆ (ระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. เหตุผลในการทำสวนยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1)

- เพื่อนบ้านชักชวน ปลุกกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ
 ทางราชการส่งเสริม รายได้ดี
 สภาพพื้นที่เหมาะสม มีรายได้ตลอด
 อื่นๆ (ระบุ)

ตอนที่ 2. ข้อมูลด้านเทคโนโลยีด้านการผลิตยางพารา

1. พันธุ์ยางที่ท่านปลูกมาจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1)

- เพาะขยายพันธุ์เอง ชื่อมาจากเอกชน
 กองทุนสงเคราะห์ อื่นๆ (ระบุ)

กรณีเพาะขยายพันธุ์เองท่านเพาะขยายพันธุ์โดยวิธีใด (ระบุ)

2. ท่านปลูกยางพาราพันธุ์อะไรบ้าง	สาเหตุเพราะ
..... พันธุ์พื้นเมือง
..... บี พี เอ็ม 24 (BPM 24)
..... สงขลา 36
..... อาร์ อาร์ ไอ เอ็ม 600 (RRIM 600)
..... จี ที 1 (GT 1)
..... พี อาร์ 255 (PR 255)
..... พี บี 261 (PB 261)
..... อื่นๆ (ระบุ)

3. ท่านปลูกยางโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1)

- ตัดตาในแปลง ตัดตาเขี้ยว
 ยางชำถุง อื่นๆ (ระบุ)

4. ท่านมีการวางแผนปลูกอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1)

- วางไม้ให้ต้านลม วางแนวให้ได้ต้นยางมากที่สุด
 วางตามความงาม อื่นๆ (ระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. จำนวนต้นยางที่ปลูกต่อไร่ จำนวน ต้น
ระยะห่างระหว่างต้นยาง เมตร X เมตร
เหตุผลเพราะ
6. ท่านปลูกยางในช่วงใด
..... ต้นฤดูฝน ปลายฤดูฝน
..... อื่นๆ (ระบุ)
7. การใส่ปุ๋ยที่ท่านคำนึงถึงอะไรเป็นหลักสำคัญ (ตอบได้มากกว่า 1)
..... ใส่ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ใส่ตามอายุยางและการเจริญเติบโต
..... ใส่ให้เหมาะสมตามชนิดของดิน ไม่แน่นอน
..... อื่นๆ (ระบุ)
8. ท่านคิดว่าใส่ปุ๋ยยางช่วงใดจะให้ผลดีที่สุด
..... ใส่ต้นฤดูฝน หลังยางผลัดใบ
..... ก่อนยางผลัดใบ ใส่ช่วงฤดูแล้ง
..... อื่นๆ (ระบุ)
9. ท่านใช้ปุ๋ยอะไรและมีเหตุผลอะไร
อายุยาง	สูตรปุ๋ย	จำนวนปุ๋ย/ไร่/ปี	เหตุผล
ก่อนเปิดกรีด			
หลังเปิดกรีด			
10. ท่านมีการกำจัดวัชพืชในสวนยางอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1)
..... ดायหญ้า ใช้สารเคมีฆ่า
..... ปลูกพืชคลุมดิน ปลูกพืชแซม
..... ใช้รถไถกลบ อื่นๆ (ระบุ)
11. ท่านกำจัดวัชพืชในสวนยางช่วงใด (ตอบได้มากกว่า 1)
..... ทำก่อนใส่ปุ๋ยทุกครั้ง ทำหลังใส่ปุ๋ย
..... ทำเมื่อสังเกตเห็นวัชพืชขึ้นหนาแน่น ทำไม่แน่นอน
..... อื่นๆ (ระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. จำนวนต้นยางที่ปลูกต่อไร่ จำนวน ต้น
ระยะห่างระหว่างต้นยาง เมตร X เมตร
เหตุผลเพราะ
6. ท่านปลูกยางในช่วงใด
..... ต้นฤดูฝน ปลายฤดูฝน
..... อื่นๆ (ระบุ)
7. การใส่ปุ๋ยของท่านคำนึงถึงอะไรเป็นหลักสำคัญ (ตอบได้มากกว่า 1)
..... ใส่ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ใส่ตามอายุยางและการเจริญเติบโต
..... ใส่ให้เหมาะสมตามชนิดของดิน ไม่แน่นอน
..... อื่นๆ (ระบุ)
8. ท่านคิดว่าใส่ปุ๋ยในช่วงใดจะให้ผลดีที่สุด
..... ใส่ต้นฤดูฝน หลังยางผลัดใบ
..... ก่อนยางผลัดใบ ใส่ช่วงฤดูแล้ง
..... อื่นๆ (ระบุ)
9. ท่านใช้ปุ๋ยอะไรและมีเหตุผลอะไร
อายุยาง	สูตรปุ๋ย	จำนวนปุ๋ย/ไร่/ปี	เหตุผล
ก่อนเปิดกรีด			
หลังเปิดกรีด			
10. ท่านมีการกำจัดวัชพืชในสวนยางอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1)
..... ดायหญ้า ใช้สารเคมีฆ่า
..... ปลูกพืชคลุมดิน ปลูกพืชแซม
..... ใช้รถไถกลบ อื่นๆ (ระบุ)
11. ท่านกำจัดวัชพืชในสวนยางช่วงใด (ตอบได้มากกว่า 1)
..... ทำก่อนใส่ปุ๋ยทุกครั้ง ทำหลังใส่ปุ๋ย
..... ทำเมื่อสังเกตว่ามีวัชพืชขึ้นหนาแน่น ทำไม่แน่นอน
..... อื่นๆ (ระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. ท่านมีการควบคุมโรคยางอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1)
- ป้องกันโคนยางไม่ให้มีความชื้น ดูแลรักษาและสังเกตต้นยางอยู่เสมอ
- ไม่กรีดยางมากเกินไป ใช้สารเคมีควบคุม
- ทำลายต้นยางที่เป็นโรค อื่นๆ (ระบุ)
13. ท่านมีการตัดแต่งกิ่งแขนงของยางเล็กก่อนเปิดกรีดยางในช่วงใด
- ทุกช่วงเมื่อมีกิ่งแขนงขึ้น เฉพาะหน้าฝน
- ไม่แน่นอน อื่นๆ (ระบุ)
14. ท่านเริ่มเปิดกรีดยางเมื่อยางมีอายุ ปี ขนาดเส้นรอบลำต้นเท่าไร
- 40 เซนติเมตร 50 เซนติเมตร
- 60 เซนติเมตร อื่นๆ (ระบุ)
15. ท่านใช้ระบบกรีดยางระบบใด
- กรีดยางวันเว้นวัน กรีดยางสองวันเว้นวัน
- กรีดยางสามวันเว้นวัน กรีดยางทุกวัน
- อื่นๆ (ระบุ)
16. ท่านใช้สารเคมีเร่งน้ำยางหรือไม่
- ใช้ ระยะเวลาที่ใช้คือ
- ไม่ใช้
17. ท่านขายน้ำยางสดหรือขายยางแผ่น
- ขายน้ำยางสด ขายยางแผ่น
- ขายทั้งสองอย่าง

ตารางผลผลิตปี 2540

ยางแผ่น	ยางสด
..... ก.ก./ไร่ ก.ก./ไร่
ราคา ก.ก. ละ บาท	ราคา ก.ก. ละ บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านปัญหา ข้อเสนอแนะและความต้องการ ความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา

ปัญหาเรื่อง	ระดับปัญหา					ระบุปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
พันธุ์ยาง						
-ให้ผลผลิตน้อย
การปลูกยาง						
-การขุดหลุมการวางแนว.....
-ความหนาแน่นของยาง
-สภาพพื้นดิน,การพังทลาย.....
การดูแลรักษา						
-การใส่ปุ๋ย
-การกำจัดวัชพืช
-โรคและศัตรูยาง
-การควบคุมโรค
การเก็บเกี่ยว						
-ระยะเวลาเปิดกรีต
-ระบบกรีต
-เครื่องมืออุปกรณ์
หลังการเก็บเกี่ยว						
-การทำแผ่นยางชั้นดี
-ราคายาง
-ตลาดยาง

ท่านต้องการความช่วยเหลือและข้อเสนอแนะจากรัฐบาลอย่างไรบ้าง

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

